PART XXV.

THE

THE DHARMA SA'STRA

(Text and Translation

OF

THE TWENTY SAMHITA'S.

EDITED AND PUBLISHED BY

MANMATHA NATH DUTT (Shastri), M.A.,

Rector, Keshub Academy,

Author of the English Translations of the Râmâyanam, Mahâ-Bhâratam, Srimadbhâgavatam, Mahânirvâna-Tantram, Harivams'a, Agni Purânam, Mârkandéya Purânam, &c., &c.

CALCUTTA

SOCIETY FOR THE RESUSCITATION OF INDIAN LITERATURE.

3, FURRIAPUKUR STREET, P. O., SHAMBAZAR.

1908.

Subscription including Postage for the entire Set Rs. 16/- (Rupees Sixteen) in Advance.

Subscriptions may be paid to Messrs P. N. Singha and M. N. Singha.

one. (80) The eternal one. (81) *Purusha.* (82) The great *Purusha.* (83) *Kapila.* (84) The framer of the Sânkhya philosophy. (85) Vis'vaksen (86) Virtue. (87). The giver of virtue. (88) Virtue-limbed one. (89) The giver of the wealth of virtue. (90) The giver of sacrifice. (91) The all-pervading one. (92) The invincible one. (93) The long-suffering one. (94) *Krishna.* (95) The lotus-eyed one. (96) The orbit of waters. (97) The loving one. (98) Universe-loving. (99) Obeisance, obeisance. (100)

Earth, who has realised the end of her heart, having thus gladly hymnised the deity began to address it as follows :—

CHAPTER XCIX.

HAVING seen the goddess Lakshmi, whose complexion was like that of molten gold and who was resplendent with the effulgent energy of Tapasyâ, engaged in pressing the feet of the supreme god earth gladly questioned her as follows :—(1)

"O thou adorable goddess whose hands are like a wakening red water-lilies, who art pressing the feet of the full-blown-lotus-navelled one, who dost constantly reside in full blown red lilies, and whose complexion resembleth a red water lily in colour. (2)

"O thou golden-coloured one, whose eyes are like the blue lotus flowers, who art clad in a white cloth, bedecked with ornaments. O thou moon-faced one, whose complexion glows with the effulgence of the sun. Mighty goddess, the foremost in the universe. (3)

"Thou art sleep, the Nature that has produced the universe. Thou art comprehension, victory and apathy

(to worldly concerns). O Lakshmi, Thou art beauty, progeny, fame, decoration, knowledge and speech, the most sanctifying. (4)

Thou art *Svadhâ*, forbearance, giver of opulence, moral law, preservation and status; thou art unbounded fame, as well as non-malice. Thou art intellect, memory and *S'vâhâ.* (5)

As the Supreme god exists assailing (pervading) the three regions, thou too, O thou black-eyed one, dost exist (everywhere) granting boons. Humbly do I ask thee about thy attributes. (6)

Having been thus interrogated by Earth, Lakshmi, sitting in front of the god of gods, replied, O thou golden complexioned goddess, constantly do I reside by the side of my consort, the destroyer of the demon Madhu. (7)

He of whom do I think in my mind by the order of the lord, Him the votaries call affluent. Hear me, O thou nurse of creatures, enumerate the persons who can make me recollect them in my mind. In these do I reside. (8)

I reside in the sun, in the moon, in the cloudless starry heaven, in the pendant rain-clouds spanned by rainbows and spangled by lightnings. (9)

As well do I reside in drossless (cleansed) gold and silver, in gems, in clean clothes, in land, in buff-coloured mansions, in divine temples decked with banners. (10)

In fresh cowdung, in infatuated elephants, in exhilerated horses, in spirited bullocks, and in Brâhmaṇas devoted to study. (11)

In the royal throne, in the Vilva and Amalaka fruits, in the umbrella, in the conch shell, in the lotus

S'ANKHA SAMHITA'.

ORIGINAL TEXT

WITH

A LITERAL PROSE ENGLISH TRANSLATION.

EDITED AND PUBLISHED BY

MANMATHA NATH DUTT (Shastri), M.A.,

Rector, Keshub Academy,

Author of the English Translations of the Râmâyanam, Mahâbhâratam, Srimadbhâgavatam, Mahânirvâna-Tantram, Harivams'a, Agni Purânam, Mârkandéya Purânam, &c., &c.

Calcutta

PRINTED BY H. C. DAS, ELYSIUM PRESS.

3, FURIAPUKUR STREET.

1908.

TABLE OF CONTENTS.

S'ankha Samhitâ.

SUBJECTS.	SLOKA.	PAGE.
CHAPTER I.—Duties of various castes ...	1—8	611
CHAPTER II.—The purificatory rites ...	1—12	612
CHAPTER III.—Rules of study	1—14	614
CHAPTER IV.—Rules of marriage; duties of a married couple	1—16	615
CHAPTER V.—The duties of a householder ...	1—18	618
CHAPTER VI.—The duties of a forest-recluse ...	1—7	620
CHAPTER VII.—The duties of a Yati ...	1—32	621
CHAPTER VIII.—Ceremonial ablution ...	1—15	625
CHAPTER IX.—Rules of A'chamanan ...	1—20	627
CHAPTER X.—The various Vedic Mantras ...	1—10	629
CHAPTER XI.—Detailed account of the Savitri mantra	1—19	630
CHAPTER XII.—Rules relating to libations of water	1—4	633
CHAPTER XIII.—Qualifications of Brahmanas who may be invited at a S'raddha	1—8	634
CHAPTER XIII.—Rules of feasting at a S'raddha	9—25	636
CHAPTER XIV.—Gifts made at sacred places ...	1—7	637
CHAPTER XV.—Periods of uncleanness consequent on birth and death	1—24	638
CHAPTER XVI.—Purification of articles ...	1—23	642
CHAPTER XVII.—Various penances ...	1—62	645
CHAPTER XVIII.—Various other Vratas or purificatory rites	1—13	652

flower, in the blazing fire and in a shining sword-blade and in a bright untarnished mirror. (12)

In pitchers full of water, in places decked with chowris, fans of palmyra leaves, in nice-looking ewers, and in the newly raised earth. (13)

In the milk and clarified butter, in cereal (S'advala), in honey, in milk curd, in the persons of ladies and virgins and in the bodies of gods, Tapsvins and those who perform yogas. (14)

In the arrow, in a victor just returned from the war, in a dead body killed in battle, in the soul of the latter residing in heaven, in the chanting of the Vedic mantras, in the blowing of conches, and in the sounds of the terms *Svâhâ* and *Svadhâ* and in the sound of music. (15)

In the installation ceremonies of kings, in marriage ceremonies, in sacrificial ceremonies, in bridegrooms, in persons who have washed their heads, in white flowers, in hills, in sweet fruits, and in broad streams of water. (16)

In water, in water-ful tanks, in grassy plots, in tanks full of lotus-flowers, in the wood, in calves, in happy children, and in honest and virtuous men. (17)

In persons who observe rules of conduct, and in those devoted to the cultivation of S'astras, in the humble and decently clad, in those who have cleansed their teeth or body, in those who are moderate in eating, and in the worshippers of *Stithis*. (18)

In those who are contented with their own wives, or devoted to virtue, or scrupulously follow the rules of virtue, averse to over-eating, constantly carry flowers on their persons, or perfume their bodies with scents or scented unguents or bedeck their person. (19)

In those who dwell in truth, are devoted to the good of creatures, for-bearing and void of anger, in those who

do well their own business or those of others; in persons of benevolent dispositions, in the always lowly. (20)

Constantly do I reside in well decked females, in faithful, sweet tongued wives, who are frugal in their habits, have born children, keep their purse (store) in secret, and are fond of presents. (21)

In (wives) who keep their house neat and tidy, have controlled their senses, are not quarrelsome in their habit and keep to the path of virtue, or are free from low passions and kind and loving as well as in Madhusudana (Vishnu, the destroyer of Madhu)—These in whom do I perpetually reside. (22)

CHAPTER C.

THIS foremost of the *Dharma S'astras* has been promulgated by the god himself. Brâhmaṇas, who study or teach this Law Code, acquire an elevated status in the celestial region. (1)

This (Code) is holy, auspicious, life-prolonging, and heaven-awarding. It imparts fame, knowledge, opulence and good fortune. (2)

This (Code) should be studied, remembered, heard and recited to others. Persons, deserving good, shall hear it narrated during the celebrations of a *S'raddha* ceremony. This is the most hidden (Code of virtue) O Earth, I have promulgated to thee. (3)

For the good of the universe I, out of complacence, have promulgated this hidden, auspicious Code of eternal laws teeming with virtue, the receptacle of bliss, and remover of evil dreams. (4)

THE END.

TABLE OF CONTENTS.

Vishnu Samhitâ.

SUBJECT.	SLOKA.	PAGE.
CHAPTER I.—The creation of the Universe, the components of the divine body of Vishnu	1—18	811—813
Description of the Earth goddess ...	19—29	813—814
Conversation between Kas'yapa and Earth ...	30—31	814
Earth beholds Vishnu in the ocean of ambrosia and hymnises and asks him to relate to her the eternal duties ...	32—59	814—818
CHAPTER II.—Duties and means of livelihood of the members of the four social orders ...	1—8	818—819
CHAPTER III.—Duties of the king ...	1—70	819—824
Law relating to treasure-finds ...	37—40	821—822
CHAPTER IV.—Measures of money penalties	1—14	824
CHAPTER V.—Crimes and their penalties ...	1—92	825—834
CHAPTER VI.—Law relating to money-debts, interests, sureties, etc.	1—43	835—837
CHAPTER VII.—Different kinds of documents and their attestations, as well as deeds that are invalid in Law	1—13	837—838
CHAPTER VIII.—Persons who cannot be cited or held as witnesses	1—6	838—839
Witnesses	7—17	839
Demeanour of a witness and the mode of addressing, and administering oath to, a witness, as well as the procedure of examining witnesses	18—40	839—841
CHAPTER IX.—Administration of oath and trials by ordeals	1—33	841—842
CHAPTER X.—Ordeal by scale	1—13	843
CHAPTER XI.—Ordeal by fire	1—12	844
CHAPTER XII.—Ordeal by water ...	1—8	845
CHAPTER XIII.—Ordeal by poison ...	1—7	845—846
CHAPTER XIV.—Ordeal by sacred libation (*Kosha*)	1—5	846
CHAPTER XV.—The twelve kinds of sons and their status and obligations	1—31	846—848

Subject.	Sloka.	Page.
Persons disqualified from receiving shares ...	32—37	848
Obligation of a son to offer funeral oblations	38—43	848
Spiritual benefit accorded to a father by his son, no distinction between a son and a daughter's son	43—46	848
Chapter XVI.—Offspring of hybrid marriages and their names and vocations and means of redemption	1—18	849—850
Chapter XVII.—Division of property, Estate of a childless person, and woman's property	1—23	850—851
Chapter XVIII.—Shares of sons of twice-born fathers by wives of different castes, Self-acquired property. Joint-family after a previous partition, etc	......	851—854
Chapter XIX.—Rules regarding the carrying of dead bodies, S'udras not to carry the dead bodies of Brahmanas, and *vice versa*	1—5	854
Procedure subsequent to the cremation of a corpse	6—19	854—855
The spiritual superiority of Brahmanas ...	20—29	855
The form of consolation to be given to the bereaved	25	855
Chapter XX.—The speech of consolation to be addressed to the bereaved, the inevitable nature of bereavement, the transitory character of human life, the spiritual benefit conferred on the manes by the performers of *S'raddhas*	1—53	856—859
Chapter XXI.—Feeding Brahmanas on the day of the expiry of the period of death-impurity. The *Ekoddishta*, monthly, yearly and *Sapindakaranam S'raddhas* ...	1—23	859—861
Chapter XXII.—Periods of birth or death impurity in respect of the four castes and the Sapinda relationship	1—4	861—862
Acts prohibited during the period of impurity and expiatory penances for doing them	5—17	862—863
Period of impurity in respect of wive's *Sapindas* of different castes	18—23	863
Period of impurity in connection with an abortion of pregnancy and regarding deaths of children. Periods of death impurities affecting married women, and various terms of impurity under different circumstances	24—50	863—865

SUBJECT.	SLOKA.	PAGE.
Circumstances which nullify death-impurities	51—55	865
Penances for shedding tears for a suicide, for following the corpse of a S'udra by a Brahmana, etc.	56—65	865
Conditions which entail bathing, sipping water aud other forms of purification ...	66—79	866
Purity or impurity of the different species of wines, the duties of a student on the death of his preceptor, etc. General purifications	80—92	866—868
CHAPTER XXIII.—Purifications of various kinds of defiled things	1—46	868—871
Things that are always pure	47—54	871—872
Purifications under special circumstances, purifications of houses, etc., the purity of a cow	55—61	872—873
CHAPTER XXIV.—The four wives of a Brahmana, wives of different castes holding different things in their hands in intermarriage ceremonies. Factors which prohibit marriage	1—16	873—874
The eight forms of marriage, the status of sons of different forms of marriage and conditions under which a girl can marry without the consent of her guardians ...	17—41	874—875
CHAPTER XXV.—Duties of wives ...	1—17	875—876
CHAPTER XXVI.—Status of the co-wives of a Brahmana husband of different castes ...	1—7	876—877
CHAPTER XXVII.—The rites of *Nisheka*, *Punsavanam*, *Simmantonnayanam*, *Jata-Karma*, *Annapras'anam* and *Upanayanam*	1—29	877—880
CHAPTER XXVIII.—Duties of a Brahmacharin and the routine of his daily life and rituals	......	880—883
CHAPTER XXIX.—Definitions of *Acharya*, *Upadhyaya* and *Rittvik*	1—7	883—884
Pupils who should not be taught ...	8	884
Conference between the Brahmana and the goddess of Learning	9—10	884
CHAPTER XXX.—The rites of *Upakarman* and *Utsarga*	1—10	884—885
Days on which the study of the Vedas is prohibited and the evil which results from such studies	4—30	885—886

SUBJECT.	SLOKA.	PAGE.
A student to salute his Guru both at the commencement and close of his study and the pleasure which one's manes derives from his studying the different Vedas ...	31—39	886
Sale of knowledge for money, etc., and the superiority of one's Guru to one's progenitor	40—47	886—887
CHAPTER XXXI.—Gurus and one's duty to serve them	1—9	887
Devotion to parents and preceptors and its merit	10	888
CHAPTER XXXII.—Persons whom one shall respect as one's Gurus and the mode of saluting them	1—5	888
A pupil not to touch the person of his preceptor's wife, nor to anoint her person, etc.	6	888
Mode of saluting strangers' wives, conduct towards a Guru	7—12	888
Rules as to saluting a youthful wife of a Guru by a student who has attained the age of discretion	13—15	889
The rule of precedence among Brahmanas, Kshatriyas, Vais'yas and S'udras ...	16—18	889
CHAPTER XXXIII.—The three enemies of man and especially of the householder. and the different kinds of sin committed by yielding to their promptings. *Atipatakas, Mahapatakas, Anupatakas, Upapatakas* ...	1—6	889—890
CHAPTER XXXIV.—Acts which constitute *Atipatakas* (heinous crimes and their unatoneable nature	1—2	890
CHAPTER XXXV.—Acts which constitute *Mahapâtakas* and their expiating penances	1—6	890—891
CHAPTER XXXVI—Acts which constitute *Anupatakas* and their penances ...	1—8	891—892
CHAPTER XXXVII.—Acts which constitute *Upapatakas* and their penances ...	1—35	892—893
CHAPTER XXXVIII.—Crimes that lead to the loss of caste and their penances ...	1—7	893
CHAPTER XXXIX—Acts which constitute *Sankareekaranam*	1—2	894
CHAPTER XL.—Crimes which are called *Apatrikaranam* and their penances ...	1—2	894
CHAPTER XLI.—Crimes which are called *Malavaham* (defiling) and their penances	1—5	895

Subject.	Sloka.	Page.
Chapter XLII.—Miscellaneous (*Prakrina*) crimes and their penances	1—2	895.
Chapter XLIII.—Hells and their names ...	1—23.	895—896.
Different classes of sinners consigned to the pangs of different hells, and tortures they suffer therein	24—46.	896—898.
Chapter XLIV.—Re-incarnations of different species of beasts	1—45	898—899.
Chapter XLV.—Marks and congenital diseases with which sinners are born ...	1—33	900—901.
Chapter XLVI —Penances—Different forms of *Krichchha Vratam* and *Santapanam* penances	1—25	902—903.
Chapter XLVII —Different forms of *Chandrayanan* penances	1—10	903—904.
Chapter XLVIII.—Mode of cooking, protecting and consecrating the sin-expiating barley gruel	1—22	904—907.
Chapter XLIX.—Fasts, and worships of Vasudeva for the expiation of sin ...	1—10	907.
Chapter L.—The *Mahavratam* and *Govratam* Penances and penances for killing various species of animals	1—50	908—910.
Chapter LI.—Penances for various crimes...	1—58.	910—915.
Injunction of the *S'astras* against wanton killing of animal life	59—60	915
Animal sacrifices	61—67	915—916.
Praises of non-killing and the etymology of the term *Mansa* (Meat)	68—78.	916—918.
Chapter LII.—Penances for Brahmanicide, and thefts of several kinds of jems ...	1—17	918—919.
Chapter LIII.—Penances for sexual crimes (incests) etc.	1—9	919—920.
Chapter LIV.—Liability of one associating with a sinner to do the same penance as the latter, penances for drinking defiled water for omission to visit one's wife after her menses, for being bitten by a dog, etc., for renouncing the study of the Vedas, for pretending excellence, for marrying before an elder brother, for receiving improper gifts and selling forbidden articles, and for attacking a Brahmana and other crimes	1—30	920—924

SUBJECT.	SLOKA.	PAGE.
Virtuous men not to deal with unexpiated sinners, and persons who are to do half penances. Penances, proportionate to the age of the delinquent and nature of the crime	31—34	924
CHAPTER LV.—Penances for crimes done in secret, the sin-expiating energy of the *Pranava, Gayatri*, and *Vyarhiti Mantras*, the excellence of Yapa-Yajnas ...	1—21	924—927
CHAPTER LVI.—The purifying *Mantras* from all the Vedas	1—27	927—929
CHAPTER LVII.—Persons who should be avoided. Gifts which may be accepted, and persons from whom they may be taken S'udras whose food a Brahmana may take	1—16	929—930
CHAPTER LVIII.—The three kinds of property of a house-holder and their comparative moral worths	1—12	931
CHAPTER LIX.—Religious sacrifices to be made by a house-holder—The *Paka-Yajnas. Darsha paurnamasi* and other sacrifices. The superiority of the order of house-holders	1—29	932—933
CHAPTER LX.—Morning duties, rules as to urination and defecation and cleansing of the body in the morning	1—26	933—934
CHAPTER LXI.—Selection of a tooth twig (brush) and the mode of using it ...	1—13	933—934
CHAPTER LXII.—Situations of the different Tirthas at the phalanges of different fingers and the mode of doing the rite of *Achamanam*	1—9	935—936
CHAPTER LXIII.—Rules of conduct ...	1—51	936—939
CHAPTER LXIV.—Baths and *Tarpan* rites ...	1—42	939—942
CHAPTER LXVI.—The daily rite of worship of the god Vasudeva	1—15	942—943
CHAPTER LXVI.—Daiva or Pitri rites not to be done with water collected at night, things ought not to be offered to a deity ...	1—15	944
CHAPTER LXVII.—Mode of offering burnt oblations	1—30	944—946
Hospitality to *Atithis*	31—46	946—948
CHAPTER LXVIII.—Occasions on which a person ought not to eat	1—49	948—950

SUBJECT.	SLOKA.	PAGE.
CHAPTER LXIX.—Days on which sexual intercourse is prohibited	1—16	950—951
CHAPTER LXX.—Rules regarding sleep ...	1—17	951
CHAPTER LXXI.—Rules of conduct ...	1—87	952—954
Benefit derived from observing rules of conduct	88—90	954
CHAPTER LXXII.—Merit of controlling the Senses	1—7	954—955
Chapter LXXIII.—Sraddha ceremony ...	1—31	955—959
CHAPTER LXXIV.—*Ashtaka Sraddhas* ...	1—8	959—960
CHAPTER LXXV.—Desendants competent to do the *Sraddhas* of their manes ...	1—8	960—961
CHAPTER LXXVI.—Occasions on which *S'raddhas* ought to be performed ...	1—2	961
CHAPTER LXXVII.—Occasions on which *Kamya S'raddhas* should be offered and their merit	1—7	961—962
Nocturnal *S'raddhas* prohibited except under the auspices of a lunar eclipse and their merit	8—9	961—962
CHAPTER LXXVIII.—Benefit derived from performing *S'raddhas* on the different days of the lunar month and under the auspices of the different astral combinations and on days marked by the different asterisms ...	1—53	962—965
CHAPTER LXXIX.—Rules regarding the performauce of a *S'raddha*	1—24	965—966
CHAPTER LXXX.—Different degrees of satisfaction which the manes derive from different articles offered in the *S'raddha* ...	1—14	966—967
CHAPTER LXXXI.—Sights which are objectionable while offering a *S'raddha* to the manes, and rules as to the distribution of leavings of *S'raddha* oblations ...	1—23	967—968
CHAPTER LXXXII.—Persons who should not be invited on the occasion of a *S'raddha* ceremony	1—30	968—969
CHAPTER LXXXIII.—*Panktipavanas* (Brahmanas who sanctify the row in which they sit down to a *S'raddha* repast ...	1—21	970
CHAPTER LXXXIV.—Countries in which *S'raddhas* should not be offered ...	1—4	971
CHAPTER LXXXV.—The merit of bathing in different *Tirthas*	1—67	971—973

SUBJECT.	SLOKA.	PAGE.
CHAPTER LXXXVI.—The rite of *Vrishotsarga* (setting free a bull)	1—20	973—975
CHAPTER LXXXVII.—The gift of a black antelope skin	1—10	973—975
CHAPTER LXXXVIII.—The gift of a parturating cow	1—4	976
CHAPTER LXXXIX.—Rules of conduct, etc., to be observed during the month of *Kartika* (October, November) ...	1—4	976
CHAPTER XC.—Merit of gifting different articles in the different months of the year and under the auspices of the different phases of the moon	1—29	977—980
CHAPTER XCI.—Merits of endowing tanks etc. for the benefit of the public ...	1—19	980—981
CHAPTER XCII.—Gifts and their merits ...	1—32	981—983
CHAPTER XCIII.—Proper Recipients of gifts	1—14	983—984
CHAPTER XCIV.—Paraphernalias of the order of forest dwelling hermits	1—15	984—985
CHAPTER XCV.—Duties of a forest-dwelling hermit	1—17	985—986
CHAPTER XCVI.—The fourth order of asceticism, *Pravrajyam*	1—97	986—990
CHAPTER XCVII.—The mode of contemplation to be practised by an ascetic of the fourth order	1—21	990—993
CHAPTER XCVIII.—Hymn to Vishnu by Earth	1—100	993—995
CHAPTER XCIX.—Earth hymnises the goddess Lakshmi	1—7	995—996
Persons and things in whom the goddess, resides	1—22	996—998
CHAPTER C.—The excellence and sanctity of the *Vishnu Samhita*	1—4	996—998

PARA'S'ARA SAMHITA'.

ORIGINAL TEXT.

WITH

A LITERAL PROSE ENGLISH TRANSLATION.

EDITED AND PUBLISHED BY

MANMATHA NATH DUTT (Shastri), M.A.,

Rector, Keshub Academy,

Author of the English Translations of the Rámáyana, Mahábhárata, Srimadbhágavatam, Mahánirvána-Tantram, Harivams'a, Agni Puranam, Márkandéya Puránam, &c., &c.

Calcutta

PRINTED BY H. C. DASS, ELYSIUM PRESS,

3, FURIAPUKUR STREET.

1908.

GAUTAMA SAMHITA'.

ORIGINAL TEXT

WITH

A LITERAL PROSE ENGLISH TRANSLATION.

EDITED AND PUBLISHED BY

MANMATHA NATH DUTT (Shastri), M.A.,

Rector, Keshub Academy,

Author of the English Translations of the Rámáyanam, Mahábháratam, Srimadbhágavatam, Mahánirvána-Tantram, Harivams'a, Agni Puránam, Márkandéya Puránam, &c., &c.

Calcutta

PRINTED BY H. C. DAS, ELYSIUM PRESS.

3, FURIAPUKUR STREET.

1908.

TABLE OF CONTENTS.

Gautama Samhitá.

SUBJECTS.	PAGE.
CHAPTER I.—Investiture with sacred thread ...	655
Rules of purification	657
Regulation about studies	658
CHAPTER II.—Duties of a preceptor and a student ...	658—661
CHAPTER III.—Other modes of life: a general account	662—663
CHAPTER IV.—Various forms of marriage and the status of issues therefrom	663—665
CHAPTER V.—The duties of a householder towards his wife, preceptor, guests, Brahmanas and others	666—668
CHAPTER VI.—Various forms of reverence and courtesy: forms of address	669—670
CHAPTER VII.—Occasions when any caste may follow an interdicted calling	670—671
CHAPTER VIII.—The vows of a Brahmana ...	678—673
CHAPTER IX.—Further duties of a Brahmana: General duties of others	673—677
CHAPTER X.—Duties of a king, a Vais'ya and a S'udra	677—681
CHAPTER XI.—The royal duties of a king ...	681—683
CHAPTER XII.—Punishment for abusing a Brahmana	683—684
Law about capital and interest	685
Law about payment of debt	686
Law about theft	686
CHAPTER XIII.—Law of evidence	687—688
CHAPTER XIV.—Uncleanness consequent on birth and death	688—689
CHAPTER XV.—Regulations about S'raddhas ...	690—693
CHAPTER XVI.—Regulations about the study of the Vedas	693—696
CHAPTER XVII.—Regulations about the various articles of food and drink	696—698
CHAPTER XVIII.—The position of women: their marriage end children	698—699
Gifts	700

CONTENTS.

SUBJECTS.	PAGE.
CHAPTER XIX.—Sinful deeds	701—702
CHAPTER XX.—Effects of sinful deeds	703
CHAPTER XXI.—Position of regicide and of an insulter of the Veda	704—705
CHAPTER XXII.—Definition of degraded persons ...	706—707
CHAPTER XXIII.—Punishment for Brahmanicide ...	707
Atonement for various other murders and for destruction of animats	708—709
CHAPTER XXIV.—Penance for drinking wine and other interdicted articles	709—711
CHAPTER XXV.—Penance for receiving an interdicted article	712
CHAPTER XXVI.—The vow of an Avakirni ...	713
CHAPTER XXVII.—Krichha penance	714—715
CHAPTER XXVIII.—Chandrayana penance ...	716
CHAPTER XXIX.—Partition of a property amongst sons : law of succession	717

TABLE OF CONTENTS.

Parâs'ara Samhita.

SUBJECTS.	SLOKA.	PAGE.
CHAPTER I.—Hermitage of Vadarika ...	1—8	535
Rules of Conduct and Law Codes in various Yugas	9—32	537
Value of good conduct	36	539
Duties of a Brahmana in Kali	37—38	540
Definition of an Atithi	39—43	540
Various Homas	44—54	541
Duties of other castes	55—64	542
CHAPTER II.—Duties of the four castes ...	1—16	543
CHAPTER III.—Uncleanness consequent on birth and death	1—54	545
CHAPTER IV.—Sin of suicide	1—7	553
Penance for mixing with low castes ...	8—12	554
Rules of marriage and begetting children ...	13—29	555
CHAPTER V.—Penance for being bitten by various animals or insects	1—9	557
Cremation of a Brahmana killed by a cow or who has committed suicide	10—25	558
CHAPTER VI.—Expiation of sin for killing birds and beasts	1—14	560
Expiation of murder	15—19	561
Expiation of other sins	20—71	562
CHAPTER VII.—Purification of vessels and utensils	1—43	568
CHAPTER VIII.—Various expiatory rites ...	1—49	573
CHAPTER IX.—Sin or otherwise consequent on the destruction of a cow	1—62	580
CHAPTER X.—Penance for holding forbidden sexual intercourse	1—43	588
CHAPTER XI.—Penance relating to interdicted food	1—53	594
CHAPTER XII.—Various penitential rites ...	1—74	600

रजसा शुध्यते नारी नदी वेगेन शुध्यति।
भस्मना शुध्यते कांस्यं ताम्रमम्लेन च शुध्यति॥
मद्यैर्मूत्रैः पुरीषैर्वा श्लेष्मपूयाश्रुशोणितैः।
संसृष्टं नैव शुध्येत पुनःपाकेन मृण्मयम्॥
अद्भिर्गात्राणि शुध्यन्ति मनः सत्येन शुध्यति।
विद्यातपोभ्यां भूतात्मा बुद्धिर्ज्ञानेन शुध्यति॥

अद्भिरेव काञ्चनं पूयेत् तथा रजतम्। अङ्गुलिकनिष्ठिका-मूले दैवं तीर्थम्। अङ्गुल्यग्रे मानुषम्। पाणिमध्य आग्नेयम्। प्रदेशिन्यङ्गुष्ठयोरन्तरा पित्र्यम्। रोचन्त इति सायं प्रातरशनान्यभिपूजयेत्। स्वदितमिति पित्र्येषु। सम्पन्नमित्याभ्युदयिकेषु।

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे तृतीयोऽध्यायः॥ ३॥

चतुर्थोऽध्यायः।

प्रकृतिविशिष्टं चातुर्वर्ण्यं संस्कारविशेषाच्च। ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्बाहू राजन्यः कृतः। ऊरू तदस्य यद्वैश्यः, पद्भ्यां शूद्रो अजायतेति। गायत्र्या छन्दसा ब्राह्मणमसृजत्, त्रिष्टुभा राजन्यं, जगत्या वैश्यं, न केनचिच्छन्दसा शूद्रमित्यसंस्कार्यो विज्ञायते। त्रिष्वेव निवासः स्यात् सर्वेषां सत्यमक्रोधो दानमहिंसा प्रजननञ्च। पितृदेवतातिथिपूजायां पशुं हिंस्यात्।

मधुपर्के च यज्ञे च पितृदैवतकर्मणि।
अत्रैव च पशुं हिंस्यान्नान्यथेत्यब्रवीन्मनुः॥

नाकृत्वा प्राणिनां हिंसां मांसमुत्पद्यते क्वचित्।
न च प्राणिवधः स्वर्ग्यस्तस्माद्यागे वधोऽवधः॥

अथापि ब्राह्मणाय राजन्याय वा अभ्यागताय वा महोक्षं वा महाजं वा पचेदेवमस्यातिथ्यं कुर्वन्तीति। उदकक्रियामशौचञ्च द्विवर्षात् प्रभृति मृत उभयं कुर्य्यात्। दन्तजननादित्येके शरीरमग्निना संयोज्यानवेक्षमाणा आपोऽभ्यवयन्ति।

ततस्तत्रस्था एव सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यामुदकक्रियां कुर्वन्ति। अयुग्मा दक्षिणामुखाः। पितॄणां वा एषा दिग् या दक्षिणा। गृहान् व्रजित्वा स्रस्तरे त्र्यहमनश्नन्त आसीरन्। अशक्तौ क्रीतोत्पन्नेन वर्त्तेरन्।

दशाहं मरणाशौचं सपिण्डेषु विधीयते।

मरणात् प्रभृति दिवसगणना। सपिण्डता सप्तपुरुषं विज्ञायते। अप्रत्तानां स्त्रीणां त्रिपुरुषं त्रिदिनं विज्ञायते। प्रत्तानामितरे कुर्वीरन्। ताश्च तेषां जननेऽप्येवमेव निपुणां शुद्धिमिच्छतां मातापित्रोर्बीजनिमित्तत्वात्।

अथाप्युदाहरन्ति।

नाशौचं सूतके पुंसः संसर्गञ्चेन्न गच्छति।
रजस्तत्राशुचि ज्ञेयं यच्च पुंसि न विद्यते॥
ब्राह्मणो दशरात्रेण पञ्चदशरात्रेण भूमिपः।
विंशतिरात्रेण वैश्यः शूद्रो मासेन शुध्यति॥
अशौचे यस्तु शूद्रस्य सूतके वापि भुक्तवान्।
स गच्छेन्नरकं घोरं तिर्य्यग्योनिषु जायते॥
अनिर्द्दशाहे पक्वान्नं नियोगाद् यस्तु भुक्तवान्।
कृमिर्भूत्वा स देहान्ते तद्विष्ठामुपजीवति॥

द्वादश मासान् द्वादशार्द्धमासान् वा अनश्नन् संहिता-मधीयानः पूतो भवतीति विज्ञायते। ऊनद्विवर्षे प्रेते गर्भ-पतने वा सपिण्डानां त्रिरात्रमशौचं सद्यःशौचमिति गौतमः। देशान्तरस्थे प्रेते ऊर्द्धं दशाहादेकरात्रमशौचम्। आहिताग्नि-श्चेत् प्रवसन् म्रियते, पुनःसंस्कारं कृत्वा शववच्छौचमिति गौतमः। यूपचितिश्मशानरजस्वलासूतिकाशुचीनुपस्पृश्य सशिरा अभ्युपेयादापः।

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे चतुर्थोऽध्यायः॥ ४

पञ्चमोऽध्यायः।

अस्वतन्त्रा स्त्री पुरुषप्रधाना अनग्निरुदक्या च अनृतमिति विज्ञायते।

अथाप्युदाहरन्ति।

पिता रक्षति कौमारे भर्त्ता रक्षति यौवने।
पुत्रास्तु स्थविरे भावे न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हति॥
तस्या भर्त्तुरभिचार उक्तः प्रायश्चित्तरहस्येषु।
मासि मासि रजो ह्यासां दुष्कृतान्यपकर्षति॥

त्रिरात्रं रजस्वलाशुचिर्भवति, सा नाञ्जयात्, नाप्सु स्नायात्, अधः शयीत, दिवा न स्वप्यात्, नाग्निं स्पृशेत, न रज्जुं प्रसृजेत, न दन्तान् धावयेत्, न मांसमश्नीयात्, न ग्रहान् निरीक्षेत, न हसेत, न किञ्चिदाचरेत्, नाञ्जलिना जलं पिवेत्, न खर्व्वेण न लौहितायसेन वा। विज्ञायते चैन्द्रस्त्रिशीर्षाणं त्वाष्ट्रं हत्वा पाप्मना गृहीतो मन्यत इति। तं सर्वाणि भूतान्य-

भ्याक्रोशन् भ्रूणहन् भ्रूणहन्निति। स स्त्रिय उपाधावत्। अस्यै मे ब्रह्महत्यायै तृतीयं भागं गृह्णीतेति गत्वैवमुवाच। ता अब्रुवन् किं नोऽभूदिति। सोऽब्रवीद्वरं वृणीध्वमिति। ता अब्रुवन्नृतौ प्रजां विन्दामहे इति, कामं मा विजानीमोऽलम्भवाम इति, यथेच्छया आ-प्रसवकालात् पुरुषेण सह मैथुनभावेन सम्भवाम इति चैषोऽस्माकं वरस्तथेन्द्रेणोक्तास्ताः प्रतिजगृहुस्तृतीयं भ्रूणहत्यायाः। सैषा भ्रूणहत्या मासि मास्याविर्भवति। तस्माद्रजस्वलान्नं नाश्नीयात्। अतश्च भ्रूणहत्याया एवैतद्रूपं प्रतिमास्यान्ते कञ्चुकमिव। तदाहुर्ब्रह्मवादिनः। अञ्जनाभ्यञ्जनमेवास्या न प्रतिग्राह्यं तद्धि स्त्रियोऽन्नमिति, तस्मात् तस्यास्तत्र न च मन्यन्ते आचारा याश्च योषित इति। सेयमुपयाति।

उदक्यास्वासते तेषां ये च केचिदनग्नयः।
गृहस्थाः श्रोत्रियाः पापाः सर्वे ते शूद्रधर्म्मिणः।

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे पञ्चमोऽध्यायः॥ ५॥

षष्ठोऽध्यायः।

आचारः परमो धर्म्मः सर्वेषामिति निश्चयः।
हीनाचारपरीतात्मा प्रेत्य चेह विनश्यति॥
नैनं तपांसि न ब्रह्म नाग्निहोत्रं न दक्षिणा।
हीनाचाराश्रितं भ्रष्टं तारयन्ति कथञ्चन॥
आचारहीनं न पुनन्ति वेदा
यद्यप्यधीताः सह षड्भिरङ्गैः।

छन्दांस्येनं मृत्युकाले त्यजन्ति
नीड़ं शकुन्ता इव जातपक्षाः ॥
आचारहीनस्य तु ब्राह्मणस्य
वेदाः षड़ङ्गा अखिलाः सयज्ञाः ।
कां प्रीतिमुत्पादयितुं समर्था
अन्धस्य दारा इव दर्शनीयाः ॥
नैनं छन्दांसि वृजिनात् तारयन्ति
मायाविनं मायया वर्त्तमानम् ।
तत्राक्षरे सम्यगधीयमाने
पुनाति तद्ब्रह्म यथावदिष्टम् ॥
दुराचारो हि पुरुषो लोके भवति निन्दितः ।
दुःखभागी च सततं व्याधितोऽल्पायुरेव च ॥
आचारात् फलते धर्म्ममाचारात् फलते धनम् ।
आचाराच्छ्रियमाप्नोति आचारो हन्त्यलक्षणम् ॥
सर्वलक्षणहीनोऽपि यः सदाचारवान् नरः ।
श्रद्दधानोऽनसूयश्च शतं वर्षाणि जीवति ॥
आहारनिर्हारविहारयोगाः
सुसंवृता धर्म्मविदा तु कार्य्याः ।
वाग्बुद्धिवीर्य्याणि तपस्तथैव
धनायुषी गुप्ततमे च कार्य्ये ॥
उभे मूत्रपुरीषे तु दिवा कुर्य्यादुदङ्मुखः ।
रात्रौ कुर्य्याद्दक्षिणास्य एवं ह्यायुर्न रिच्यते ॥
प्रत्यग्निं प्रतिसूर्य्यञ्च प्रतिगां प्रति च द्विजम् ।
प्रति सोमोदकं सन्ध्यां प्रज्ञा नश्यति मेहतः ॥

न नद्यां मेहनं कार्य्यं न पथि न च भस्मनि ।
न गोमये न वा कृष्टे नोप्ते क्षेत्रे न शाद्वले ॥
छायायामन्धकारे वा रात्रावहनि वा द्विजः ।
यथासुखमुखः कुर्य्यात् प्राणबाधभयेषु च ॥
उद्धृताभिरद्भिः कार्य्यं कुर्य्यात् स्नानमनुद्धृताभिरद्भिः ।
आहरेन्मृत्तिकां विप्रः कूलात् ससिकतां तथा ॥
अन्तर्ज्जले देवगृहे वल्मीके मूषिकस्थले ।
कृतशौचावशिष्टे च न ग्राह्याः पञ्च मृत्तिकाः ॥
एका लिङ्गे करे तिस्र उभाभ्यां द्वे तु मृत्तिके ।
पञ्चापाने दशैकस्मिन्नुभयोः सप्तमृत्तिकाः ॥
एतच्छौचं गृहस्थस्य द्विगुणं ब्रह्मचारिणः ।
वानप्रस्थस्य त्रिगुणं यतीनान्तु चतुर्गुणम् ॥
अष्टौ ग्रासा मुनेर्भक्तं वानप्रस्थस्य षोड़श ।
द्वात्रिंशत् तु गृहस्थस्य अमितं ब्रह्मचारिणः ॥
अनड्वान् ब्रह्मचारी च आहिताग्निश्च ते त्रयः ।
भुञ्जाना एव सिध्यन्ति नैषां सिद्धिरनश्नताम् ॥
तपोदानोपहारेषु व्रतेषु नियमेषु च ।
इज्याध्ययनधर्म्मेषु यो नासक्तः स निष्क्रियः ॥
योगस्तपो दमो दानं सत्यं शौचं दया श्रुतम् ।
विद्या विज्ञानमास्तिक्यमेतद्ब्राह्मणलक्षणम् ॥

सर्वत्र दान्ताः श्रुतपूर्णकर्णा
जितेन्द्रियाः प्राणिवधे निवृत्ताः ।
प्रतिग्रहे सङ्कुचिताग्रहस्ता-
स्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः ॥

असूयकः पिशुनश्चैव कृतघ्नो दीर्घरोषकः ।
चत्वारः कर्म्मचाण्डाला जन्मतश्चापि पञ्चमः ॥
दीर्घवैरमसूया च असत्यं ब्रह्मदूषणम् ।
पैशुन्यं निर्द्दयत्वञ्च जानीयाच्छूद्रलक्षणम् ॥
किञ्चिद्वेदमयं पात्रं किञ्चित् पात्रं तपोमयम् ।
पात्राणामपि तत् पात्रं शूद्रान्नं यस्य नोदरे ॥
शूद्रान्नरसपुष्टाङ्गो ह्यधीयानोऽपि नित्यशः ।
जुह्वित्वापि यजित्वापि गतिमूर्द्ध्वां न विन्दति ॥
शूद्रान्नेनोदरस्थेन यः कश्चिन्म्रियते द्विजः ।
स भवेच्छूकरो ग्राम्यस्तस्य वा जायते कुले ॥
शूद्रान्नेन तु भुक्तेन मैथुनं योऽधिगच्छति ।
यस्यान्नं तस्य ते पुत्रा न च स्वर्गार्हको भवेत् ॥

स्वाध्यायाढ्यं योनिमित्रं प्रशान्तं
चैतन्यस्थं पापभीरुं बहुज्ञम् ।
स्त्रीयुक्तान्नं धार्म्मिकं गोशरण्यं
व्रतैः क्षान्तं तादृशं पात्रमाहुः ॥

आमपात्रे यथा न्यस्तं क्षीरं दधि घृतं मधु ।
विनश्येत् पात्रदौर्ब्बल्यात्तच्च पात्रं रसाश्च ते ॥
एवं गाश्च हिरण्यञ्च वस्त्रमश्वं महीं तिलान् ।
अविद्वान् प्रतिगृह्णानो भस्मीभवति दारुवत् ॥

नाङ्गं नखञ्च वादित्रं कुर्य्यात् । न वापोऽञ्जलिना पिबेत् । न पादेन पाणिना वा राजानमपि हन्यात्, न जलेन जलम् । नेष्टकाभिः फलानि पातयेत्, न फलेन फलम् । न कल्कपुटको भवेत् । न म्लेच्छभाषां शिक्षेत ।

अथाप्युदाहरन्ति ।

न पाणिपादचपलो न नेत्रचपलो भवेत् ।
न चाङ्गचपलो विप्र इति शिष्टस्य गोचरः ॥
पारम्पर्य्यागतो येषां वेदः सपरिबृंहणः ।
ते शिष्टा ब्राह्मणा ज्ञेयाः श्रुतिप्रत्यक्षहेतवः ॥
यन्न सन्तं न चासन्तं नाश्रुतं न बहुश्रुतम् ।
न सुवृत्तं न दुर्वृत्तं वेद कश्चित् स ब्राह्मण इति ॥

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

सप्तमोऽध्यायः ।

चत्वार आश्रमा ब्रह्मचारिगृहस्थवानप्रस्थपरिव्राजकाः । तेषां वेदमधीत्य वेदौ वा वेदान् वा अविशीर्णब्रह्मचर्य्योऽयमिच्छेत्तमावसेत् । ब्रह्मचर्य्याचार्य्यं परिचरेदा शरीर-विमोक्षात् । आचार्य्यं प्रमीतेऽग्निं परिचरेत् विज्ञायते हि चाहवाग्निराचार्य्य इति । संयतवाक् चतुर्थषष्ठाष्टमकालभोजी भैक्षमाचरेत् । गुर्वधीनो जटिलः शिखाजटो वा गुरुं गच्छन्तमनुगच्छेदासीनश्चानुतिष्ठेत् शयानश्चासीन उपवसेदाहूताध्यायी सर्वं भैक्षं निवेद्य तदनुज्ञया भुञ्जीत । खट्वाशयनदन्तप्रक्षालनाभ्यञ्जनवर्जी तिष्ठेदहनि रात्रावासीत । त्रिः कृत्वोऽभ्युपेयादापः ।

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

अष्टमोऽध्यायः।

गृहस्थो विनीतक्रोधहर्षो गुरुणानुज्ञातः स्नात्वा असमानार्षीमस्पृष्टमैथुनां यवीयसीं सदृशीं भार्य्यां विन्देत्। पञ्चमीं मातृबन्धुभ्यः सप्तमीं पितृबन्धुभ्यः। वैवाह्यमग्निमिन्ध्यात्। सायमागतमतिथिं नावरुन्ध्यात्। नास्यानश्नन् गृहे वसेत्।

यस्य नाश्नाति वासार्थी ब्राह्मणो गृहमागतः।
सुकृतं तस्य यत् किञ्चित् सर्वमादाय गच्छति॥
एकरात्रन्तु निवसन्नतिथिर्ब्राह्मणः स्मृतः।
अनित्यं हि स्थितिर्यस्मात् तस्मादतिथिरुच्यते॥
नैकग्रामीणमतिथिं विप्रं साङ्गतिकं तथा।
काले प्राप्ते अकाले वा नास्यानश्नन् गृहे वसेत्॥

श्रद्धाशीलोऽस्पृहयालुः अलमग्न्याधेयाय नानाहिताग्निः स्यादलञ्च सोमपानाय नासोमयाजी स्यात्। युक्तः स्वाध्याये प्रजनने यज्ञे च गृहेष्वभ्यागतं प्रत्युत्थानासनशयनवाक्सुनृताभिर्म्मानयेत्। यथाशक्ति चान्नेन सर्वभूतानि।

गृहस्थ एव यजते गृहस्थस्तप्यते तपः।
चतुर्णामाश्रमाणान्तु गृहस्थस्तु विशिष्यते॥
यथा नदीनदाः सर्वे समुद्रे यान्ति संस्थितिम्।
एवमाश्रमिणः सर्वे गृहस्थे यान्ति संस्थितिम्॥
यथा मातरमाश्रित्य सर्वे जीवन्ति जन्तवः।
एवं गृहस्थमाश्रित्य सर्वे जीवन्ति भिक्षुकाः॥

नित्योदकी नित्ययज्ञोपवीती नित्यस्वाध्यायी पतितान्नवर्जी ।
ऋतौ गच्छन् विधिवच्च जुह्वन्
न ब्राह्मणश्च्यवते ब्रह्मलोकात् ॥ इति ॥

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

नवमोऽध्यायः ।

वानप्रस्थो जटिलश्चीराजिनवासा ग्रामञ्च न प्रविशेत् । न फालकृष्टमधितिष्ठेत् । अकृष्टं मूलफलं सञ्चिन्वीत । ऊर्द्ध्वरेताः क्षमाशयः । मूलफलभैक्षेणाश्रमागतमतिथिमर्च्चयेत् । दद्यादेव न प्रतिगृह्णीयात् । त्रिषवणमुदकमुपस्पृशेत् । श्रावणकेनाग्निमाधायाहिताग्निः स्याद् वृक्षमूलिकः ऊर्द्ध्वं षड्भ्यो मासेभ्योऽनग्निरनिकेतः । दद्याद्देवपितृमनुष्येभ्यः । स गच्छेत् स्वर्गमानन्त्यम् ।

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

दशमोऽध्यायः ।

परिव्राजकः सर्वभूताभयदक्षिणां दत्त्वा प्रतिष्ठेत् ।

अथाप्युदाहरन्ति ।

अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्त्वा चरति यो द्विजः ।
तस्यापि सर्वभूतेभ्यो न भयं जातु विद्यते ॥
अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्त्वा यद्भुवि वर्त्तते ।
हन्ति जातानजातांश्च प्रतिगृह्णाति यस्य च ॥

सन्न्यसेत् सर्वकर्माणि वेदमेकं न सन्न्यसेत्।
वेदसंन्यासतः शूद्रस्तस्माद्वेदं न संन्यसेत्॥
एकाक्षरं परं ब्रह्म प्राणायामः परन्तपः।
उपवासात् परं भैक्षं दया दानाद्विशिष्यते॥

मुण्डोऽममत्वपरिग्रहः सप्तागाराण्यसङ्कल्पितानि चरेद्भैक्षं विधूमे सन्नमुषले एकशाटीपरिवृतोऽजिनेन वा गोप्रलूनैस्तृणैर्वेष्टितशरीरः स्थण्डिलशाय्यनित्यांवसतिं वसेत् ग्रामान्ते देवगृहे शून्यागारे वृक्षमूले वा मनसा ज्ञानमधीयानः। अरण्यनित्यो न ग्राम्यपशूनां सन्दर्शने विहरेत्॥

अथाप्युदाहरन्ति।

अरण्यनित्यस्य जितेन्द्रियस्य सर्वेन्द्रियप्रीतिनिवर्त्तकस्य।
अध्यात्मचिन्तागतमानसस्य ध्रुवा ह्यनावृत्तिरुपेक्षकस्य॥
अव्यक्तलिङ्गोऽव्यक्ताचारोऽनुन्मत्त उन्मत्तवेशः।

अथाप्युदाहरन्ति।

न शब्दशास्त्राभिरतस्य मोक्षो
न चापि लोकग्रहणे रतस्य।
न भोजनाच्छादनतत्परस्य
न चापि रम्यावसथप्रियस्य॥

नचोत्पातनिमित्ताभ्यां न नक्षत्राङ्गविद्यया।
अनुशासनवादाभ्यां भिक्षां लिप्सेत कर्हिचित्॥
अलाभे न विषादी स्याल्लाभे चैक न हर्षयेत्।
प्राणयात्रिकमात्रः स्यान्मात्रासङ्गाद्विनिर्गतः॥
न कुट्यां नोदके सङ्गे न चैले न त्रिपुष्करे।
नागारे नासने नान्ने यस्य वै मोक्षवित्तमः॥

ब्राह्मणकुले वा यल्लभेत् तद्भुञ्जीत सायं मधुमांससर्पिर्वर्जम् । यतीन् साधून् वा गृहस्थान् सायं प्रातश्च तर्प्येत् । ग्रामे वसेदजिह्मोऽशरणोसङ्कसुकः । न चेन्द्रियसंयोगं कुर्वीत केनचित्, उपेक्षकः सर्वभूतानां हिंसानुग्रहपरिहारेण । पैशुन्यमत्सराभिमानाहङ्काराश्रद्धानार्जवात्मस्तव-परगर्हादम्भ-लोभ-मोहक्रोधासूयाविवर्जनं सर्वाश्रमिणां, धर्म्मिष्ठो यज्ञोपवीत्युदकक्रमण्डलुहस्तः शुचिर्ब्राह्मणो वृषलान्नपानवर्जी न हीयते ब्रह्मलोकात् ॥

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

एकादशोऽध्यायः ॥

षट्कर्मा गृहदेवताभ्यो बलिं हरेत् । श्रोत्रियायाग्रं दत्त्वा ब्रह्मचारिणे वानन्तरं पितृभ्यो दद्यात्, ततोऽतिथिं भोजयेत् श्रेष्ठासमानुपूर्व्येण स्वगृह्याणां कुमारीबालवृद्धतरुणप्रभृतींस्ततोऽपरान् गृह्यान्, श्वचाण्डालपतितवायसेभ्यो भूमौ निर्वपेत् । शूद्रेभ्य उच्छिष्टं वा दद्याच्छेषं यती भुञ्जीत, सर्वोपयोगेन पुनःपाको यदि निरुक्ते वैश्वदेवेऽतिथिरागच्छेद्विशेषेणास्मा अन्नं कारयेद्विजायतेऽग्नि वैश्वानरः प्रविशत्यतिथिर्ब्राह्मणो गृहम् । तस्मादपयानमन्यत्र वर्षाभ्यस्तां हि शान्तिं जनाविन्दिरिति तं भोजयित्वोपासीत सीमान्तादनुव्रजेदनुज्ञाताद्वा । परपक्ष ऊर्द्ध्वं चतुर्थ्यां पितृभ्यो दद्यात्, पूर्वेद्युर्ब्राह्मणान् सन्निपात्य यतीन् गृहस्थान् साधून् वा परिणतवयसोऽविकर्मस्थान् श्रोत्रियान् शिष्यानन्तेवासिनः शिष्यानपि गुणवतो भोजयेद्दिलग्नशुक्लविग्यधिश्यावदन्तकुष्ठिकुनखिवर्जम् ।

अथाप्युदाहरन्ति ।

अथ चेन्मन्त्रविद्युक्तः शारीरैः पंक्तिदूषणैः ।
अदूष्यन्तं यमः प्राह पंक्तिपावन एव सः ॥
श्राद्धेनोद्वासनीयानि उच्छिष्टान्या दिनक्षयात् ।
खे पतन्ति हि या धारास्ताः पिबन्त्यकृतोदकाः ॥
उच्छिष्टेन प्रपुष्टास्ते यावन्नास्तमितो रविः ।
क्षीरधारास्ततो यान्त्यक्षयाः सञ्चरभागिनः ॥
प्राक्संस्कारप्रमीतानां स्वेशनमिति श्रुतिः ।
भागधेयं मनुः प्राह उच्छिष्टोच्छेषणे उभे ॥
उच्छेषणं भूमिगतं विकिरेल्लेपसोदकम् ।
अनुप्रेतेषु विसृजेदप्रजानामनायुषाम् ॥
उभयोः शाखयोर्युक्तं पितृभ्योऽन्नं निवेदितम् ।
तदन्तरं प्रतीक्षन्ते ह्यसुरा दुष्टचेतसः ॥
तस्मादशून्यहस्तेन कुर्य्यादन्नमुपागतम् ।
भोजनं वा समालभ्य तिष्ठतोच्छेषणे उभे ॥
द्वौ दैवे पितृकृत्ये त्रीनेकैकमुभयत्र वा ।
भोजयेत् सुसमृद्धोऽपि न प्रसज्येत विस्तरे ॥
सत्क्रियां देशकालौ च शौचं ब्राह्मण-सम्पदः ।
पञ्चैतान् विस्तरो हन्ति तस्मात् तं परिवर्जयेत् ॥
अपि वा भोजयेदेकं ब्राह्मणं वेदपारगम् ।
शुभशीलोपसम्पन्नं सर्वालक्षण वर्जितम् ॥
यद्येकं भोजयेच्छ्राद्धे दैवं तत्र कथं भवेत् ।
अन्नं पात्रे समुद्धृत्य सर्वस्य प्रकृतस्य तु ॥

देवतायतने कृत्वा ततः श्राद्धं प्रवर्त्तते।
प्राश्येदग्नौ तदन्नन्तु दद्याद्वा ब्रह्मचारिणे॥
यावदुष्णं भवत्यन्नं यावदश्नन्ति वाग्यताः।
तावद्धि पितरोऽश्नन्ति यावन्नोक्ता हविर्गुणाः॥
हविर्गुणा न वक्तव्याः पितरो भावतर्पिताः।
पितृभिस्तर्पिते पश्चाद्वक्तव्यं शोभनं हविः॥
नियुक्तस्तु यदा श्राद्धे दैवे तन्तु समुत्सृजेत्।
यावन्ति पशुरोमाणि तावन्नरकमृच्छति॥
त्रीणि श्राद्धे पवित्राणि दौहित्रः कुतपस्तिलाः।
त्रीणि चात्र प्रशंसन्ति शौचमक्रोधमत्वराम्॥
दिवसस्याष्टमे भागे मन्दीभवति भास्करः।
स कालः कुतपो नाम पितॄणां दत्तमक्षयम्॥
श्राद्धं दत्त्वा च भुक्त्वा च मैथुनं योऽधिगच्छति।
भवन्ति पितरस्तस्य तन्मासं रेतसो भुजः॥
यतस्ततो जायते च दत्त्वा भुक्त्वा च पैतृकम्।
न स विद्यामवाप्नोति क्षीणायुश्चैव जायते॥
पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामह।
उपासते सुतं जातं शकुन्ता इव पिप्पलम्॥
मधुमांसैश्च शाकैश्च पयसा पायसेन वा।
एष नो दास्यति श्राद्धं वर्षासु च मघासु च॥
सन्तानवर्द्धनं पुत्रं तृप्यन्तं पितृकर्म्मणि।
देवब्राह्मणसम्पन्नमभिनन्दन्ति पूर्वजाः॥
नन्दन्ति पितरस्तस्य सुवृष्टैरिव कर्षकाः।
यद्गयास्थो ददात्यन्नं पितरस्तेन पुत्रिणः॥

आवश्याग्रहायण्यीषान्वष्टकायाश्च पितृभ्यो दद्याद्द्रव्यदेशब्राह्मणसन्निधाने वा कालनियमोऽवश्यम्। यो ब्राह्मणोऽग्निमादधीत, दर्शपूर्णमासाग्रयणेष्टिचातुर्म्मास्यपशुसोमैश्च यजते। नैयमिकं ह्येतदृणं संस्तुतञ्च विज्ञायते हि त्रिभिरृणैऋणवान् ब्राह्मणो जायते; यज्ञेन देवेभ्यः, प्रजाया पितृभ्यो, ब्रह्मचर्य्येण ऋषिभ्यः इत्येष वा अनृणो यञ्च यः पुत्री ब्रह्मचर्य्यवानिति। गर्भाष्टमेषु ब्राह्मणमुपनयीत, गर्भैकादशेषु राजन्यं, गर्भद्वादशेषु वैश्यम्। पालाशो दण्डो बैल्वो वा ब्राह्मणस्य, नैयग्रोधः चत्रियस्य वा, औडुम्बरो वा वैश्यस्य। कृष्णाजिनमुत्तरीयं ब्राह्मणस्य, रौरवं चत्रियस्य, गव्यं वस्ताजिनं वैश्यस्य। शुक्लमाहतं वासा ब्राह्मणस्य, माञ्जिष्ठं चत्रियस्य, हारिद्रं कौशेयं वैश्यस्य, सर्वेषां वा तान्तवमरक्तम्। भवत्पूर्वां ब्राह्मणो भिक्षां याचेत, भवन्मध्यां राजन्यो, भवदन्त्यां वैश्यश्च। आ षोड़शाद्ब्राह्मणस्यानतीतः काल, आ द्वाविंशात् चत्रियस्या चतुर्विंशाद्वैश्यस्यात ऊर्द्ध्वं पतितसावित्रीका भवन्ति। नैनानुपनयेन्नाध्यापयेन्न याजयेन्नैभिर्विवाहयेयुः। पतितसावित्रीक उद्दालकव्रतं चरेत्।

द्वौ मासौ यावकेन वर्त्तयेन्मासं माक्षिकेणाष्टरात्रं घृतेन षड़्रात्रमयाचितं त्रिरात्रमब्भक्षोऽहोरात्रमेवोपवसेत्। अश्वमेधावभृथं गच्छेद्व्रात्यस्तोमेन वा यजेत।

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे एकादशोऽध्यायः॥ ११ ॥

द्वादशोऽध्यायः ।

अथातः स्नातकव्रतानि । स न कञ्चिदयाचेतान्यत्र राजान्तेवासिभ्यः क्षुधापरीतस्तु किञ्चिदेव याचेत कृतमकृतं वा क्षेत्रं गामजाविकं सन्ततं हिरण्यं धान्यमन्नं वा, न तु स्नातकः क्षुधावसीदेदित्युपदेशो । न नद्यायाम् सहसा संविशेन्न रजस्वलायामयोग्यायाम् । न कुलं-कुलं स्यादृसन्तीं विततां नातिक्रमेन्नोद्यन्तमादित्यं पश्येन्नादित्यं तपन्तं नास्तं, मूत्रपुरीषे कुर्य्यान्न निष्ठीवेत्, परिवेष्टितशिरा भूमिमयज्ञियै-स्तृणैरन्तर्द्धाय मूत्रपुरीषे कुर्य्यादुदङ्मुखश्चाहनि नक्तं दक्षिणा-मुखः सन्ध्यामासीतोत्तरामुदाहरन्ति ।

स्नातकानास्तु नित्यं स्यादन्तर्वासस्तथोत्तरम् ।
यज्ञोपवीते द्वे यष्टिः सोदकश्च कमण्डलुः ॥
अप्स, पाणौ च काष्ठे च कथितं पावकं शुचि ।
तस्मादुदकपाणिभ्यां परिमृज्यात् कमण्डलुम् ॥
पर्य्यग्निकरणं ह्येतन्मनुराह प्रजापतिः ।
कृत्वा चावश्यकार्य्याणि आचामेच्छौचवित्ततः ॥ इति

प्राङ्मुखोऽन्नानि भुञ्जीत, तुष्णीं साङ्गुष्ठं कृत्स्नग्रासं ग्रसेत, न च मुखशब्दं कुर्य्यादृतुकालाभिगामी स्यात् पर्ववर्जं स्वदारे वा । तीर्थमुपेयात् ।

अथाप्युदाहरन्ति ।

यस्तु पाणिगृहीताया आस्ये कुर्वीत मैथुनम् ।
भवन्ति पितरस्तस्य तन्मासं रेतसो भुजः ॥
या स्यादनतिचारेण रतिसाधर्म्यसंश्रिता ॥

अपिच पावकोऽपि जायते। अथ स्त्री वा विजनिष्यमाणाः पतिभिः सह शयन्त इति स्त्रीणामिन्द्रदत्तो वरः। उन्नतवृक्षमारोहेन्न कूपमवरोहेन्नाग्निं मुखेनोपधमेन्नाग्निं ब्राह्मणयोरन्तरेण व्यपेयान्नाग्न्योर्ब्राह्मणयोरनुज्ञाप्य वा। भार्य्यया सह नाश्नीयादवीर्य्यवदपत्यं भवतीति वाजसनेयके विज्ञायते। नेन्द्रधनुर्नाम्ना निर्द्दिशेन्मणिधनुरिति ब्रूयात्। पालाशमासनपादुके दन्तधावनमिति वर्जयेत्। नोत्सङ्गे भक्षयेदस्त्री न भुञ्जीत वैणवं दण्डं धारयेद्रुक्मकुण्डले च। न बहिर्म्मालां धारयेदन्यत्र रुक्ममय्याः सभासमवायांश्च वर्जयेत्।

अथाप्युदाहरन्ति।

अप्रामाण्यञ्च वेदानामार्षाणाञ्चैव दर्शनम्।
अव्यवस्था च सर्वत्र एतन्नाशनमात्मनः॥ इति

नानाहूतो यज्ञं गच्छेद्, यदि व्रजेदधिवृक्षसूर्य्यमध्वानं न प्रतिपद्येत, नावञ्च सांशयिकीम्। बाहुभ्यां न नदीन्तरेदुत्थायापररात्रमधीत्य न पुनः प्रतिसंविशेत्। प्राजापत्ये मुहूर्त्ते ब्राह्मणः स्वनियमाननुतिष्ठेदिति।

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे द्वादशोऽध्यायः॥ १२॥

त्रयोदशोऽध्यायः।

अथातः स्वाध्यायस्योपाकर्म श्रावण्यां पौर्णमास्यां प्रोष्ठपद्यां वाग्निमुपसमाधाय कृताधानो जुहोति देवेभ्यश्छन्दोभ्यश्चेति। ब्राह्मणान् स्वस्तिवाच्य दधि प्राश्य तत उपांशु कुर्वीत अर्द्धपञ्चममासानर्द्धषष्ठानत ऊर्द्ध्वं शुक्लपक्षेष्वधीयीत। कामन्तु

वेदाङ्गानि । तस्यानध्यायाः सन्ध्यास्तमिते स्युस्तत्र शवे दिवाकीर्त्त्ये नगरेषु कामं गोमयपर्य्युषिते परिलिखिते वा श्मशानान्ते शयानस्य श्राद्धिकस्य ।

मानवञ्चात्र श्लोकमुदाहरन्ति ।

फलान्यापस्तिलान् भक्ष्यमथान्यच्छ्राद्धिकं भवेत् ।
प्रतिगृह्याप्यनध्यायः पाण्यास्या ब्राह्मणाः स्मृता इति ॥

धावतः, पूतिगन्धिप्रसृतेरितवृक्षमारूढस्य, नावि, सेनायाञ्च, भुक्ता, चार्द्रपाणि, वाणशब्दे, चतुर्द्दश्याममावास्यायामष्टम्या-मष्टकासु, प्रसारितपादोपस्थस्योपाश्रितस्य गुरुसमीपे, मिथुन-व्यपेतया वाससा, मिथुनव्यपेतेनानिर्मुक्ते । न ग्रामान्ते, च्छर्द्दितस्य, मूत्रितस्योच्चरितस्य यजुषाञ्च, सामशब्दे, वाजीर्णे, निर्घातभूमौ च । न चन्द्र-सूर्य्योपरागेषु, दिङ्नादपर्वतनाद-कम्पप्रपातेषूपलरुधिर-पांशुवर्षेष्वाकालिकम् । उल्काविद्युत्-सज्योतिषमपर्त्त्वाकालिकं वा । आचार्य्ये च प्रेते त्रिरात्र-माचार्य्य पुत्रशिष्यभार्य्यास्वहोरात्रम् । ऋत्विग्योनिसम्बन्धेषु च । गुरोः पादोपसंग्रहणं कार्य्यं, ऋत्विक्श्वशुरपितृव्यमातु-लानवरवयसः प्रत्युत्थायाभिवदेद्, ये चैव पादग्राह्यास्तेषां भार्य्या गुरोश्च मातापितरौ । यो विद्यादभिवन्दितुमहमयम्भो इतिब्रूयाद्, यश्च न विद्यात् प्रत्यभिवादं नाभिवदेत् । पतितः पिता परित्याज्यो, माता तु पुत्रे न पतति ।

अथाप्युदाहरन्ति ।

उपाध्यायाद्दशाचार्य्य आचार्य्याणां शतं पिता ।
पितुर्द्दशशतं माता गौरवेणातिरिच्यते ॥

भार्य्याः पुत्राश्च शिष्याश्च संसृष्टाः पापकर्म्मभिः।
परिभाष्य परित्याज्याः पतितो योऽन्यथा भवेत्॥

ऋत्विगाचार्य्यावयाजकानध्यापकौ हेयावन्यत्र हानात् पतितो नान्यत्र पतितो भवतीत्याहुरन्यत्र स्त्रियाः, सा हि परगामिता, तस्मिन्नासच्चुस्तामुपेयात्।

गुरोर्गुरौ सन्निहिते गुरुवद्वृत्तिरिष्यते।
गुरुवद्गुरुपुत्रस्य वर्त्तितव्यमिति श्रुतिः॥

शाखं वस्त्रं तथान्नानि प्रतिग्राह्याणि ब्राह्मणस्य। विद्या वित्तं वयः सम्बन्धः कर्म्म च मान्यं पूर्वः पूर्वो गरीयान्। स्थविरबालातुरभारिकचक्रवतां पन्थाः समागमे परस्मै देयो, राजस्नातकयो समागमे राज्ञा स्नातकाय देयः, सर्वैरेव वा उच्चतमाय। तृणभूम्यग्न्युदकवाक्सूनृतानसूयाः सतां गृहे नोच्छिद्यन्ते कदाचनेति॥

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे त्रयोदशोऽध्यायः॥ १३॥

चतुर्द्दशोऽध्यायः।

अथातो भोज्याभोज्यञ्च वर्णयिष्यामः। चिकित्सकमृगयु-पुंश्चलीदण्डिकस्तेनाभिशस्तषण्ढपतितानामभोज्य, कदर्य्यीक्षित-बद्धातुर-सोमविक्रयि-तक्षक-रजकशौण्डिक-सूचकवार्द्धुषिकच-र्म्मावकृत्तानां, शूद्रस्य, चायज्ञस्योपयज्ञे, यश्चोपपतिं मन्यते यश्च गृहीततद्धेतुर्यश्च वधार्हं नापहन्यात, को बन्धमोक्षौ इति चाभिक्रुश्येत्, गणान्नं गणिकान्नमथाप्युदाहरन्ति।

नाश्नन्ति श्वपतेर्द्देवा नाश्नन्ति वृषलीपतेः।
भार्य्याजितस्य नाश्नन्ति यस्य चोपपतिर्गृहे॥ इ।

एधोदकयवसकुशलाजाभ्युद्यतपानावसथशफरिप्रियङ्गु-स्रग्जमधुमांसानि नैतेषां प्रतिगृह्णीयादथाप्युदाहरन्ति।
गुर्व्वर्थदारसुज्जिहीर्षन्नर्च्चिष्यन् देवतातिथीन्।
सर्व्वतः प्रतिगृह्णीयान्न तु तृप्येत् स्वयं ततः॥ इति

न मृगयोरिषुचारिणः परिवर्ज्जमन्नं विज्ञायते ह्यगस्त्यो वर्षसाहस्रिके सत्रे मृगयां चकार, तस्यासंस्तु रसमयाः पुरोडाशा मृगपक्षिणां प्रशस्तानामपि ह्यन्नम्। प्राजापत्यान् श्लोकानुदाहरन्ति।

उद्यतामाहृतां भिक्षां पुरस्तादप्रचोदिताम्।
भोज्यां प्रजापतिर्म्मेने अपि दुष्कृतकारिणः॥
श्रद्दधानेन भोक्तव्यं चौरस्यापि विशेषतः।
न त्वेव बहुधा तस्य या वानपहृता भवेत्॥
न तस्य पितरोऽश्नन्ति दश वर्षाणि पञ्च च।
न च हव्यं वहत्यग्निर्यस्तामभ्यवमन्यते॥
चिकित्सकस्य मृगयोः शल्यहस्तस्य पाशिनः।
षण्ढस्य कुलटायाश्च उद्यतापि न गृह्यते॥ इति

उच्छिष्टमगुरोरभोज्यं, स्वमुच्छिष्टमुच्छिष्टोपहतञ्च। यदशनं केशकीटोपहतञ्च, कामन्तु केशकीटानुद्धृत्याद्भिः प्रोक्ष्य भस्मनावकीर्य्य वाचा च प्रशस्तमुपयुञ्जीतापि ह्यन्नम्।

प्राजापत्यान् श्लोकानुदाहरन्ति।
त्रीणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानामकल्पयन्।
अदृष्टमद्भिर्निर्णिक्तं यच्च वाचा प्रशस्यते॥

देवद्रोण्यां विवाहेषु यज्ञेषु प्रकृतेषु च।
काकैः श्वभिश्च संस्पृष्टमन्नं तन्न विसर्जयेत्॥
तस्मात् तदन्नमुद्धृत्य शेषं संस्कारमर्हति।
द्रवाणां प्लावनेनैव घनानां क्षरणेन तु॥
पाकेन सुखसंस्पृष्टं शुचिरेव हि तद्भवेत्॥

अन्नं पर्य्युषितं भावदुष्टं हृल्लेखं पुनःसिद्धमामम्नजीर्णपक्वञ्च, काममन्तु दध्यादुष्टतेन चाभिधारितमुपयुञ्जीतापि ह्यन्नम्।

प्राजापत्यान् श्लोकानुदाहरन्ति।

हस्तदत्तास्तु ये स्नेहा लवणं व्यञ्जनानि च।
दातारं नोपतिष्ठन्ते भोक्ता भुङ्क्ते च किल्बिषम्॥ इति

लशुनपलाण्डुकेमूकगृञ्जनश्लेष्मातकवृक्षनिर्यासलोहितव्रश्चनाश्वश्वकाकावलीढ़शूद्रोच्छिष्टभोजनेषु कृच्छ्रातिकृच्छ्र इतरेऽप्यन्यत्र मधुमांसफलविकर्षेष्वग्राम्यपशुविषयः सन्धिनीक्षीरमवत्साक्षीरं गोमहिष्यजानरामानिर्दशाहानामनामन्त्वं नाप्युदकमपूप-धाना करम्भशक्तुचरकतैलपायसशाकानिलशुक्तानि वर्जयेदन्यांश्च क्षीरयवपिष्टवीरान्। श्वाविच्छल्यकशशककच्छपगोधाः पञ्चनखा नाभक्ष्याः, अनुष्ट्राः पशूनामन्यतोदतश्च मत्स्यानां वा केहगवयशिशुमारनक्रकुलीरा विकृतरूपाः सर्पशीर्षाश्च, गौरवयशलभाश्चानुदिष्टास्तथा धेन्वनडुाही मेध्यौ वाजसनेयके। खड्गे तु विवदन्त्यग्राम्यशूकरे च, शकुनानाञ्च विघ्नविविष्कर-जालपादाः कलविङ्कप्लवहंसचक्रवाकभासमद्गुटिट्टिभाटवास्नक्तञ्चरा दावाघाटाखटकवैलातकहारितखञ्जरीटग्रामकुक्कुटशुकसारिकाकोकिलक्रव्यादा ग्रामचारिणश्च।

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे चतुर्दशोऽध्यायः॥ १४॥

पञ्चदशोऽध्यायः ।

शोणितशुक्रसम्भवः पुरुषो मातापितृनिमित्तकः। तस्य प्रदानविक्रयत्यागेषु मातापितरौ प्रभवतः न त्वेकं पुत्रं दद्यात् प्रतिगृह्णीयाद्वा, स हि सन्तानाय पूर्वेषाम्। न स्त्री दद्यात् प्रतिगृह्णीयाद्वान्यत्रानुज्ञानाद्भर्त्तुः। पुत्रं प्रतिग्रहीष्यन् बन्धूनाहूय राजनि चावेद्य निवेशनस्य मध्ये व्याहृतीर्हुत्वा दूरेबान्धवसन्निकृष्टमेव। सन्देहे चोत्पन्ने दूरेबान्धवं शूद्रमिव स्थापयेत्। विज्ञायते ह्येकेन बहु जायत इति। तस्मिंश्चेत् प्रतिगृहीते औरसः पुत्र उत्पद्यते, चतुर्थभागभागी स्यात्। यदि नाभ्युदयिके युक्तः स्याद्वेदविप्लाविनः सव्येन पादेन प्रवृत्ताग्रान् दर्भान् लोहितान् वोपस्तीर्य्य पूर्णं पात्रमस्मै निनयेन्निनेतारश्चास्य प्रकीर्य्य केशान् ज्ञातयोऽन्वारभेरन्नपसव्यं कृत्वा गृहेषु स्वैरमापाद्येरन्नत ऊर्द्धं तेन सह धर्म्ममो युस्तद्धर्म्मापन्नाः। पतितानान्तु चरितव्रतानां प्रत्युद्धारः।

अथाप्युदाहरन्ति ।

अग्न्यभ्युद्धरतां गच्छेत् क्रीड़न्ति च हसन्ति च। यश्चोत् पातयतांगच्छेच्छोचन्नित्याचार्य्य-मातृपितृहन्तारस्तत्प्रमादाद्व्याद्वा एषा प्रत्यापत्तिः पूर्णाद्धटात् प्रवृत्ताद्वा काञ्चनं पात्रं माहेयं वा पुरयित्वापो हिरण्यभिरेव षड़ृक्टंगृभिः सर्वत्र व्यतिरिक्तस्य प्रत्युद्धारपुत्रजन्मना व्याख्यातः।

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

षोड़शोऽध्यायः।

अथ व्यवहाराः। राजमन्त्री सदःकार्य्याणि कुर्य्याद्द्वयो-र्विवदमानयोरत्र पक्षान्तरं न गच्छेद्। यथासनमपराधो ह्यन्ते नापराधः। समः सर्व्वेषु भूतेषु यथासनमपराधो ह्याद्यवर्ण-योर्विधानतः सम्पन्नतामाचरेत्। राजा बालानामप्राप्तव्यव-हाराणां प्राप्तकाले तु तद्वत्।

लिखितं साक्षिणो भुक्तिः प्रमाणं त्रिविधं स्मृतम्।
धनस्वीकरणं पूर्व्वं धनी धनमवाप्नुयात्॥ इति

मार्गचेत्रयोर्विसर्गे तथा परिवर्त्तनेन ऋणग्रहेष्वर्थान्तरेषु त्रिपादमात्रम्। गृहचेत्रविरोधे सामन्तविरोधेऽपि लेख्य-प्रत्ययः, प्रत्यभिलेख्यविरोधे ग्रामनगरवृद्धश्रेणिप्रत्ययः।

अथाप्युदाहरन्ति।

य एकं क्रीतमाधेयमन्वाधेयं प्रतिग्रहम्।
यज्ञादुपगमोवोणेस्तथा धूमशिखा ह्यमो॥ इति

तत्र भुक्ते दशवर्षमेवोदाहरन्ति।

आधिः सीमाधिकञ्चैव निक्षेपोपनिधिः स्त्रियः।
राजस्वं श्रोत्रियद्रव्यं न राजा दातुमर्हतीति॥

तच्च सम्भोगेन ग्रहीतव्यम्। गृहिणां द्रव्याणि राज-गामीनि भवन्ति, तथा राजा मन्त्रिभिः सह नागरैश्च कार्य्याणि कुर्य्यादसौ वा राजा श्रेयान् वसुपरिवारः स्यादगृध्रं परिवारं वा राजा श्रेयानगृध्रपरिवारः स्यान्न गृध्रो गृध्रपरिवारः स्यात्, परिवाराद्दोषाः प्रादुर्भवन्ति स्तेयहारविनाशनं, तस्मात् पूर्व्वमेव परिवारं पृच्छेत्।

अथ साक्षिणः ।

आश्रियो रूपवान् शीलवान् पुण्यवान् सत्यवान् साक्षिणः सर्व्व एव वा, स्त्रीणान्तु साक्षिणः स्त्रियः कुर्य्यात, द्विजानां सदृशाः द्विजाः, शूद्राणां सन्तः शूद्राश्च, अन्त्यानामन्त्याः ।

अथाप्युदाहरन्ति ।

प्रातिभाव्यं वृथादानमाक्षिकं सौरिकञ्च यत् ।
दण्डशुल्कावशिष्टञ्च न पुत्रो दातुमर्हतीति ॥
ब्रूहि साक्षिन् यथातत्त्वं लम्बन्ते पितरस्तव ।
तव वाक्यमुदीर्य्यन्तमुत्पतन्ति पतन्ति च ॥
नग्नो मुण्डः कपाली च भिक्षार्थं क्षुत्पिपासितः ।
अन्धः शत्रुकुले गच्छेद्यस्तु साक्ष्यनृतं वदेत् ॥
पञ्च कन्यानृते हन्ति दश हन्ति गवानृते ।
शतमश्वानृते हन्ति सहस्रं पुरुषानृते ॥
उद्वाहकाले रतिसम्प्रयोगे प्राणात्यये सर्व्वधनापहारे ।
विप्रस्य चार्थे अनृतं वदेयुः पञ्चानृतान्याहुरपातकानि ॥
स्वजनस्य अर्थे यदिवार्थहेतोः
पक्षाश्रयेणैव वदन्ति कार्य्यम् ।
ते शब्दवादं स्वकुलानपूर्वान्
स्वर्गस्थितांस्तानपि पातयन्ति ॥

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे षोड़शोऽध्यायः ॥ १६ ॥

सप्तदशोऽध्यायः ।

ऋणमस्मिन् सन्नयति अमृतत्वञ्च गच्छति ।
पिता पुत्रस्य जातस्य पश्येच्च जीवतो मुखम् ॥

अनन्ताः पुत्रिणां लोका, नापुत्रस्य लोकोऽस्तीति श्रूयते, प्रजाः सन्त्वपुत्रिण इत्यपि शापः। प्रजाभिरग्नेस्त्वमृतत्वमश्यामित्यपि नियमो भवति।

पुत्रेण लोकान् जयति पौत्रेणानन्त्यमश्नुते।
अथ पुत्रस्य पौत्रेण ब्रध्नस्याप्नोति विष्टपमिति॥
क्षेत्रिणः पुत्रो जनयितुः पुत्र इति विवदन्ते।
तत्रोभयथाप्युदाहरन्ति।

यद्यन्यो गोषु वृषभो वत्सान् जनयते सुतान्।
गोमिनामेव ते वत्सा मोघं स्यन्दनमोचणमिति॥

अप्रमत्ता रक्षन्तु वैनं मा च क्षेत्रे परे बीजानि वाप्सीः जनयितुः पुत्रो भवति। सम्परायो मोघं रेतोऽकुरुत तन्तुमेतमिति।

बहूनामेकजातानामेकश्चेत् पुत्रवान् नरः।
सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रवन्त इति श्रुतिः॥

बह्वीनां द्वादश इव पुत्राः पुराणदृष्टाः स्वयमुत्पादितः स्वक्षेत्रे संस्कृतायां प्रथमः, तदलाभे नियुक्तायां क्षेत्रजो द्वितीयः, तृतीयः पुत्रिका विज्ञायते, अभ्रातृका पुंसः पितॄनभ्येति प्रतिचीनं गच्छति पुत्रत्वम्। श्लोकः।

अभ्रातृकां प्रदास्यामि तुभ्यं कन्यामलङ्कृताम्।
अस्यां यो जायते पुत्रः स मे पुत्रो भवेदिति॥

पौनर्भवश्चतुर्थः पुनर्भूः कौमारं भर्त्तारमुत्सृज्यान्यैः सह चरित्वा तस्यैव कुटुम्बमाश्रयति सा पुनर्भूर्भवति या च क्लीवं पतितमुन्मत्तं वा भर्त्तारमुत्सृज्यान्यं पतिं विन्दते मृते

वा सा पुनर्भूर्भवति। कानीनः पञ्चमो, या पितृगृहेऽसंस्कृता कामादुत्पादयेन्मातामहस्य पुत्रो भवतीत्याहुः।

अथाप्युदाहरन्ति।

अप्रत्ता दुहिता यस्य पुत्रं विन्दति तुल्यतः।
पुत्रो मातामहस्तेन दद्यात् पिण्डं हरेद्धनमिति॥

गूढ़े च गूढ़ोत्पन्नः षष्ठ इत्येते दायादा बान्धवास्त्रातारो महतो भयादित्याहुः। अथादायादास्तत्र सहोढ़ एव प्रथमो या गर्भिणी संस्क्रियते तस्यां जातः सहोढ़ः पुत्रो भवति। दत्तको द्वितीयो यं मातापितरौ दद्याताम्। क्रीतस्तृतीयस्तच्छुनःशेफेन व्याख्यातं हरिश्चन्द्रो ह वै राजा सोऽजीगर्त्तस्य सौयवसेः पुत्रं विक्राय्य स्वयं क्रीतवान्। स्वयमुपागतश्चतुर्थस्तच्छुनःशेफेन व्याख्यातं शुनःशेफो ह वै यूपे नियुक्तो देवतास्तुष्टाव तस्येह देवताः पाशं विमुमुचुस्तमृत्विज ऊचुर्ममैवायं पुत्रोऽस्त्विति तानाह न सम्पेदे ते सम्पादयामासुरेष एव यं कामयेत तस्य पुत्रोऽस्त्विति तस्येह विश्वामित्रो होतासीत् तस्य पुत्रत्वमियाय। अपविद्धः पञ्चमो यं मातापितृभ्यामपास्तं प्रतिगृह्णीयात्। शूद्रापुत्र एव षष्ठो भवतीत्याहुरित्येतेऽदायादा बान्धवाः।

अथाप्युदाहरन्ति।

यस्य पूर्वेषां वर्णानां न कश्चिद्दायादः स्यादेते तस्यापहरन्ति। अथ भ्रातॄणां दायविभागो द्व्यंशं ज्येष्ठो हरेद्गवाश्वस्य चानुसहृग्रामजावयो गृहञ्च कनिष्ठस्य काष्ठं गां यवसं गृहोपकरणानि च मध्यमस्य मातुः पारिणेयं स्त्रियो विभजेरन्। यदि ब्राह्मणस्य ब्राह्मणीक्षत्रियावैश्यासु पुत्राः स्युस्त्र्यंशं ब्राह्मण्याः पुत्रो

हरेद् द्व्यंशं राजन्यायाः पुत्रः सममितरे विभजेरन्नन्येन चैषां स्वयमुत्पादितः स्यात् द्व्यंशमेव हरेदन्येषान्त्वाश्रमान्तरगताः क्लीबोन्मत्तपतिताश्च भरणम्। क्लीबोन्मत्तान्यं प्रेतपत्नी षण्मासं व्रतचारिण्यक्षारलवणं भुञ्जाना अधःशयीतोर्ध्वं षड्भ्यो मासेभ्यः स्नात्वा श्राद्धञ्च पत्ये दत्त्वा विद्याकर्मगुरुयोनिसम्बन्धान् सन्निपात्य पिता भ्राता वा नियोगं कारयेत् तपसे वोन्मत्तामवशां व्याधितां वा नियुञ्ज्यात् ज्यायसीमपि षोड़शवर्षां नचेदामयाविनी स्यात् प्राजापत्ये मुहूर्त्ते पाणिग्रहणवदुपचारोऽन्यत्र संस्थाप्य वाक्पारुष्याद्दण्डपारुष्याच्च ग्रासाच्छादनस्नानलेपनेषु प्राग्गामिनी स्यादनियुक्तायामुत्पन्न उत्पादयितुः पुत्रो भवतीत्याहुः स्याच्चेन्नियोगिनो दृष्ट्वा लोभान्नास्ति नियोगः। प्रायश्चित्तं वाप्युपनियुञ्ज्यादित्येके। कुमार्यृतुमती त्रिवर्षाण्युपासीतोर्द्धं त्रिभ्यो वर्षेभ्यः पतिं विन्देत् तुल्यम्।

अथाप्युदाहरन्ति।

पितु प्रदानात् तु यदा हि पूर्वं
कन्यावयो यः समतीत्य दीयते।
सा हन्ति दातारमपीक्षमाणा
कालातिरिक्ता गुरुदक्षिणेव च॥
प्रयच्छेन्नग्निकां कन्यामृतुकालभयात् पिता।
ऋतुमत्यां हि तिष्ठन्त्यां दोषः पितरमृच्छति॥
यावच्च कन्यामृतवः स्पृशन्ति
तुल्यैः सकामामभियाच्यमानाम्।
भ्रूणानि तावन्ति हतानि ताभ्याम्
मातापितृभ्यामिति धर्मवादः॥

अद्भिर्वाचा च दत्तायां म्रियेताथो वरो यदि।
न च मन्त्रोपनीता स्यात् कुमारी पितुरेव सा॥
यावच्चेदाहृता कन्या मन्त्रैर्यदि नसंस्कृता।
अन्यस्मै विधिवद्देया यथा कन्या तथैव सा॥
पाणिग्रहे मृते बाला केवलं मन्त्रसंस्कृता।
सा च त्वक्षतयोनिः स्यात् पुनः संस्कारमर्हतीति॥

प्रोषितपत्नी पञ्चवर्षा प्रवसेदुपद्यकामा यथा प्रेतस्य एवञ्च वर्त्तितव्यं स्यात्, एवं पञ्च ब्राह्मणी प्रजाता, चत्वारि राजन्या प्रजाता, त्रीणि वैश्या प्रजाता, द्वे शूद्रा प्रजाता, अत ऊर्द्ध समानोदकपिण्डजन्मर्षिगोत्राणां पूर्वः पूर्वो गरीयान् नखलु कुलीने विद्यमाने परगामिनी स्यात्। यस्य पूर्वेषां षण्णां न कश्चिद्दायदः स्यात् सपिण्डाः पुत्रस्थानीया वा तस्य धनं विभेजेः रंस्तेषामलाभे आचार्य्यान्तेवासिनौ हरेयातां, तयोरलाभे राजा हरेत्, न तु ब्राह्मणस्य राजा हरेद् ब्रह्मस्वन्तु विषं घोरम्।

न विषं विषमित्याहुर्ब्रह्मस्वं विषमुच्यते।
विषमेकाकिनं हन्ति ब्रह्मस्वं पुत्रपौत्रकमिति॥
त्रैविद्यसाधुभ्यः संप्रयच्छेदिति।

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्रे सप्तदशोऽध्यायः॥ १७॥

अष्टादशोऽध्यायः।

शूद्रेण ब्राह्मण्यामुत्पन्नश्चाण्डालो भवतीत्याहुः, राजन्यायां वैश्यायामन्त्यावसायी। वैश्येन ब्राह्मण्यामुत्पन्नो रामको भवति इत्याहुः, राजन्यायां पुक्कसः, राजन्येन ब्राह्मन्यामुत्पन्न सूतो भवतीत्याहुः।

अथाप्युदाहरन्ति।

छिन्नोत्पन्नास्तु ये केचित् प्रातिलोम्यगुणाश्रिताः।
गुणाचारपरिभ्रंशात् कर्मभिस्तान् विजानीयुरिति॥

एकान्तरद्व्यन्तरत्र्यन्तरानुजाता ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यैरवच्छिन्ना निषादा भवन्ति। शूद्रायां पारशवः पारयन्नेव जीवन्नेव शवो भवतीत्याहुः शव इति मृताख्या। एतच्छ्मशानं यच्छूद्रस्तस्माच्छूद्रसमीपे तु नाध्येतव्यम्।

अथापि यमगीतान् श्लोकानुदाहरन्ति।

श्मशानमेतत् प्रत्यक्षं ये शूद्राः पापचारिणः।
तस्माच्छूद्रसमीपे च नाध्येतव्यं कदाचन॥
न शूद्राय मतिं दद्यान्नोच्छिष्टं न हविष्कृतम्।
न चास्योपदिशेद्धर्मं न चास्य व्रतमादिशेत्॥
यश्चास्योपदिशेद्धर्मं यश्चास्य व्रतमादिशेत्।
सोऽसंवृतं तमो घोरं सह तेन प्रपद्यत इति॥
व्रणद्वारे कृमिर्यस्य सम्भवेत कदाचन।
प्राजापत्येन शुध्येत हिरण्यं गौर्वासो दक्षिणेति॥

नाग्निचित् शूद्रामुपेयात्, कृष्णवर्णा सा रमा इव, न धर्मायेति।

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्रेऽष्टादशोऽध्यायः॥ १८॥

एकोनविंशोऽध्यायः।

धर्मो राज्ञः पालनं भूतानां तस्यानुष्ठानात् सिद्धिः। भयकारणं ह्यपालनं वै एतत् सूत्रमाहुर्विद्वांसस्तस्माद्गार्हस्थ्य-

नैयमिकेषु। पुरोहिते दद्याद विज्ञायते ब्राह्मणः पुरोहितो राष्ट्रं दधातीति। तस्य भयमपालनादसामर्थ्याच्च। देशधर्म-जातिधर्मंकुलधर्मान् सर्व्वान् वेतानुप्रविश्य राजा चतुरो वर्णान् स्वधर्मे स्थापयेत् तेष्वधर्मपरेषु दण्डन्तु देशकाल-धर्माधर्मवयोविद्यास्थानविशेषैर्दिशेत्। आगमादुष्टाभावात् पुष्पफलोपगान्यदेयानि हिंस्यात्, कर्षणकरणार्थञ्चोपहत्या गार्हस्थ्यं गाश्च मानोन्माने रक्षिते स्यातां, अधिष्ठानान्नो नीहारस्वार्थानामस्मान्न मूल्यमात्रं नैहारिकं स्यान्महामहस्यः स्यात्, सम्मानयेदवाहवाहनीयार्दद्विगुणकारिणो स्यात् प्रत्येकं प्रयास्यः पुमान्। शतं वा राज्ञ्यं वा तदेतप्यर्थाः स्त्रियः कराष्टौ मानधारमध्यमाः पादः कार्ष्यापणस्य निरक्तोऽन्तरो मानाकरः श्रोत्रियो राजपुमानथ प्रव्रजितवालवृद्धतरुण-प्रदाता प्रागामिकाः कुमार्य्यो मृतापत्यस्य वाहुभ्यामुत्तरं शतगुणं दद्यान्नदीकक्षवन शैलोपमाङ्गा निष्कराः स्युस्तदुप-जीविनो वा दद्युः प्रतिमासमुद्वाहकरैस्त्वागमयेद्राजनि च प्रेते दद्यात्। प्रासङ्गिकं तेन मातृवृत्तिर्व्याख्याता राजमहिष्याः पितृव्यमातुलांश्च राजा पितृव्यान् राजा विभृयात् तद्बन्धुं-स्वान्यांश्च राजपत्न्यो ग्रासाच्छादनं लभेरन्। अनिच्छन्तो वा प्रव्रजेरन् क्लीवोन्मत्तांश्च वापि। मानवं श्लोकमुदाहरन्ति।

न रिक्तकार्षापणमस्ति शुल्कं
न शिल्पवृत्तौ न शिशौ न धर्म्मे।
न भैक्षवृत्तौध न हृतावशे
न श्रोत्रिये प्रव्रजिते न यज्ञे॥ इति

स्तेनाभिशस्तदुष्टशस्त्रधारिसहोढव्रणरूप्यमव्यपदेश्येष्वे केषां

दण्डोत्सर्गे राजैकरात्रमुपवसेत् त्रिरात्रं पुरोहितः कृच्छ्र-मदण्ड्यदण्डने पुरोहितस्त्रिरात्रं वा ।

अथाप्युदाहरन्ति ।

अन्नादे भ्रूणहा मार्ष्टि पतौ भार्य्यापचारिणी ।
गुरौ शिष्यस्तु याज्यश्च स्तेनो राजनि किल्विषम् ॥
राजभिर्धृतदण्डास्तु कृत्वा पापानि मानवाः ।
निर्मलाः स्वर्गमायान्ति सन्तः सुकृतिनो यथा ॥
एनोराजानमृच्छत्यप्युत्सृजन्तं सकिल्विषम् ।
तञ्चेन्न घातयेद्राजा राजधर्म्मेण दुष्यतीति ॥
राज्ञामन्येषु कार्य्येषु सद्यःशौचं विधीयते ।
तथा तान्यपि नित्यानि काल एवात्र कारणमिति ॥

यमगीतञ्चात्र श्लोकमुदाहरन्ति ।

नात्र दोषोऽस्ति राज्ञां वै व्रतिनां न च मन्त्रिणाम् ।
ऐन्द्रस्थानमुपासीना ब्रह्मभूता हि ते सदेति ॥

इति वासिष्ठे धर्म्मशास्त्रे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

विंशोऽध्यायः ।

अनभिसन्धिकृते प्रायश्चित्तमपराधे सविकृतेऽप्येके ।
गुरुरात्मवतां शास्ता राजा शास्ता दुरात्मनाम् ।
इह प्रच्छन्नपापानां शास्ता वैवस्वतो यम ॥ इति

तत्र च सूर्य्याभ्युदयिकः सन्नहस्तिष्ठेत् सावित्रीञ्च जपेदेवं सूर्य्याभ्यिनिर्मुक्तो रात्रीवासीत। कुनखी श्यावदन्तस्तु कृच्छ्रं द्वादशरात्रं चरित्वा पुनर्निविंशेत्। अथ दिधिषुपतिः कृच्छ्रं

द्वादशरात्रं चरित्वा निर्विशेत। तांश्चैवोपयच्छेद् द्विधिषूपतिः कृच्छ्रातिकृच्छ्रौ चरित्वा निर्विशेत्। चरणमहरहस्तं वक्ष्यामो ब्रह्मघ्नः कृच्छ्रं द्वादशरात्रं चरित्वा पुनरुपनीतो वेदमाचार्य्यात्। गुरुतल्पगः सवृषणं शिश्नमुत्कृत्याञ्जलावाधाय दक्षिणामुखो गच्छेद् यत्रैव प्रतिहन्यात् तत्र तिष्ठेदा प्रलयान्निष्कालकी वा घृताक्तस्तप्तां सूर्मिं परिष्वजेन्मरणान्मुक्तो भवतीति विज्ञायते। आचार्य्यपुत्रशिष्यभार्य्यासु चैवं योनिषु च गुर्वीं सखीं गुरुसखीञ्च गत्वा कृच्छ्राब्दं चरेत्। एतदेव चाण्डालपतितान्नभोजनेषु ततः पुनरुपनयनं वपनादीनान्तु निवृत्तिः।

मानवञ्चात्र श्लोकानुदाहरन्ति।

वपनं मेखला दण्डो भैक्षचर्य्या व्रतानि च।
निवर्त्तन्ते द्विजातीनां पुनसंस्कारकर्मणीति॥

मद्यपाने क्लीवव्यवहारेषु चैवम्। मद्यभाण्डे स्थिता आपो यदि कश्चिद् द्विजोऽर्थवित्। पद्मोडुम्बरविल्वपलाशानामुदकं पीत्वा त्रिरात्रेणैव शुध्यति। अभ्यासे सुराया अग्निवर्णां तां द्विजः पिवेत्। भ्रूणहनञ्च वक्ष्यामो ब्राह्मणं हत्वा भ्रूणहा भवत्यविज्ञातञ्च गर्भम्। अविज्ञाता हि गर्भाः पुमांसो भवन्ति तस्मात् पुंस्कृत्य जुहुयात् लोमानि मृत्योर्जुहोमि लोमभिर्मृत्युं वासय इति प्रथमां त्वचं मृतोर्जुहोमि त्वचा मृत्युं वासय इति द्वितीयां लोहितं मृत्योर्जुहोमि लोहितेन वासयं इति तृतीयां त्वचं मृत्योर्जुहोमि तावति मृत्युं वासय इति चतेर्थीं मांसानि मृत्योर्जुहोमि मांसैर्मृत्युं वासय इति पञ्चमी मेदेन मृत्योर्जुहोम्मि मेदसा मृत्युं वासय इति षष्ठीम् अस्थीनि

मृत्योर्जुहोमि अस्थिभिर्मृत्युं वासय इति सप्तमीं मज्जानं मृत्योर्जुहोमि मज्जभिर्मृत्युं वासय इति अष्टमीं राजार्थे ब्राह्मणार्थे वा संग्रामेऽभिमुखमात्मानं घातयेत् त्रिरज्जितो वापराद्धः पूतो भवतीति विज्ञायते। छित्त्वा क्षतः कनीयो भवतीति।

तदप्युदाहरन्ति।

पतितं पतितं त्यक्त्वा चौरं चौरेति वा पुनः।
वचसा तुल्यदोषः स्यान्मिथ्यादिदोषतां व्रजेदिति॥

एवं राजन्यं हत्वाष्टौ वर्षाणि चरेत् षड्वैश्यं त्रीणि शूद्रं ब्राह्मणीञ्चात्रेयीं हत्वा सवनगतौ च राजन्यवैश्यौ चात्रेयीं वक्ष्यामो रजस्वलामृतुस्नातामात्रेय्याहुः। अत्रैतो यामपत्यं भवतीति चात्रेयी। राजन्यहिंसायां वैश्यहिंसायां शूद्रं हत्वा संवत्सरम्। ब्राह्मणसुवर्णहरात् प्रकीर्य्य केशान् राजानमभिधावेत् स्तेनोऽस्मि भोः शास्तु भवानिति तस्मै राजौदुम्बरं शस्त्रं दद्यात् तेनात्मानं प्रमापयेन्मरणात् पूतो भवतीति विज्ञायते। निष्कालको वा घृताक्तो गोमयाग्निना पादप्रभृत्यात्मानमतिदाहयेन्मरणात् पूतो भवतीति विज्ञायते।

अथाप्युदाहरन्ति।

पुराकालात् प्रमीतानामानाकविधिकर्मणाम्।
पुनरापन्नदेहानामङ्गं भवति तच्छृणु॥
स्तेनः कुनखी भवति श्वित्री भवति ब्रह्महा।
सुरापः श्यावदन्तस्तु दुश्चर्मा गुरुतल्पगः॥ इति

पतितैः सम्प्रयोगे च ब्राह्मेण यौनेन वा तेभ्यो सकाशा-

मा वा उपलब्धास्तासां परित्यागस्तैश्च न संवसेदुदीचीं दिशं गत्वानश्नन् संहिताध्ययनमधीयानः पूतो भवतीति विज्ञायते।

अथाप्युदाहरन्ति।

शरीरपातनाच्चैव तपसाध्ययनेन च। मुच्यते पापकृत् पापाद्दानाच्चापि प्रमुच्यते॥ इति विज्ञायते।

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्रे विंशोऽध्यायः॥ २०॥

एकविंशोऽध्यायः।

शूद्रश्चेद् ब्राह्मणीमभिगच्छेद्वीरणैर्वेष्टयित्वा शूद्रमग्नौ प्रास्येद्ब्राह्मण्याः शिरसि वापनं कारयित्वा सर्पिषाभ्यज्य नग्नां खरमारोप्य महापथमनुव्राजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते। वैश्यश्चेद् ब्राह्मणीमभिगच्छेल्लोहितदर्भैर्वेष्टयित्वा वैश्यमग्नौ प्रास्येद्ब्राह्मण्याः शिरसि वापनं कारयित्वा सर्पिषाभ्यज्य नग्ना गौरथमारोप्य महापथमनुसंव्राजयेत् पूता भवतीति विज्ञायते। राजन्यश्चेद् ब्राह्मणीमभिगच्छेच्छरपत्रैर्वेष्टयित्वा राजन्यमग्नौ प्रास्येद्ब्राह्मण्याः शिरोवापनं कारयित्वा सर्पिषाभ्यज्य नग्नां रक्तखरमारोप्य महापथमनुव्राजयेत्। एवं वैश्ये राजन्यायां शूद्रश्च राजन्यावैश्ययोर्मनसा भर्त्तुरतिचारे त्रिरात्रं यावकं चीरं भुञ्जानाधःशयाना त्रिरात्रमप्सु निमग्नायाः सावित्र्यष्टशतेन शिरोभिर्वाजुहुयात् पूता भवतीति विज्ञायते।

इति वासिष्ठे धर्मशास्त्रे एकविंशोऽध्यायः॥ २१॥

वसिष्ठसंहिता सम्पूर्णा।

PREFACE.

In this Volume the text of the sixteen Samhitás, *viz.*, Yajnawalkya, Harita, Ushanas, Angiras, Yama, Atri, Samvarta, Katyayana, Vrihaspati, Daksha, Satatapa, Likhit, Sankha, Goutama, A'pastamva and Vasistha is published after a careful collation. The text of the remaining three Samhitás and that of Manu will appear in the Second Volume. This division of the text is made for the convenience of the readers for the volumes will be handy enough for constant reference. We have followed the Bengal recension which is generally regarded as the most genuine and reliable and we have tried our best to make this edition as much accurate as possible. In collating the text we have consulted almost all the works that are in print as well as a few others that have not as yet seen the light of print. Our translation is based on the text published in this volume.

CALCUTTA,
3, FURRIAPUKUR STREET.
August, 1908.

THE

DHARMA S'ASTRA

TEXT.

[Yajnawalkya, Harita, Ushanas, Angiras, Yama, Atri, Samvarta, Katyayana, Vrihaspati, Daksha, Satatapa, Likhit, Shankha, Goutama, A'pastamva, Vasistha.]

VOL. I.

EDITED AND PUBLISHED BY

MANMATHA NATH DUTT, (Shastri), M. A.,

Rector, Keshub Academy,

Author of the English Translations of The Râmâyana, Mahâ-Bhârata, S'rimadbhâgavatam, Mahânirvâna-Tantram, Harivams'a, Agni Purânam, Mârkandéya Purânam, &c., &c.

CALCUTTA

PRINTED BY H. C. DAS, ELYSIUM PRESS.

3, FURRIAPUKUR, STREET.

1908.

सूचीपत्र ।

संहिता			पृष्ठा
याज्ञवल्क्य	...	...	१
हारीत	...	...	९१
उशना	...	...	११९
अङ्गिरा	...	...	१६५
यम	...	...	१७३
अत्रि	...	...	१८१
संवर्त्त	...	...	२१५
कात्यायन	...	...	२३५
वृहस्पति	...	...	२८३
दक्ष	...	...	२९१
शातातप	...	...	३११
लिखित	...	...	३३३
शङ्ख	...	...	३४१
गौतम	...	...	३७०
आपस्तम्ब	...	...	४०५
वसिष्ठ	...	...	४२५

PANCHADASI.

OF VIDYARANYA SWAMI.

An Encyclopædia of Hindu Philosophy and Metaphysics.—a Master-Key to the Science of Religion. Rendered into English with Copious Annotations and a Biographical Sketch of the Author. By Dr. DHOLE.—Price Rs. 5-4

1. **Vishnupuranam**—It is the most ancient and representative of all the Puranas having five characteristic marks of Puranas, as Professor Wilson remarks complete in one volume, nicely bound in cloth. Price Rs. 6, including postage.

2. **Markandeya Puranam.**—It is the representative of that class of Puranas which is called *Shaiva*. Its celebrated Episode hand is held in the highest reverence by the worshippers of Shakti. Complete in one volume, nicely bound in cloth. Price including postage Rs. 8.

3. **Kamandakiya Nitisara.**—It is a literal prose English translation with copious notes and parallel passages of the celebrated work on Hindu politics by Rishi Kamandaki. It is a very rare and at the same time highly charming work. Complete in one volume, nicely bound in cloth. Price including postage Rs. 5.

4. **Agni Puranam**.—The rarest and the most encyclopædic of all the Puranas; nicely bound in cloth in 2 volumes. Price Rs. 12. including Postage

5. **Harivamsha.**—It is a sequel to the Mahabharata, containing an account of the Life and Family of Sri Krishna. Price Rs. 10 including Postage.

6. **Mahanirvana Tantram.**—The most important and the authoritative work on Hindu Theism. A very rar work Price Rs. 10, including postage.

GLEANINGS FROM INDIAN CLASSICS.
TALES OF IND.

IT contains 18 of the best Tales that have been written in Sanskrit language. Each is a gem in itself. Such beautiful Tales cannot be found in any other Literature. Price Re. 1. Postage extra.

PROPHETS OF IND.

INDIA'S Holy Land has been blessed by the births of successive Prophets,—Prophets that came to show mankind the path to heaven. Their lives and careers are great studies for mankind.

COMPLETE IN TWO VOLUMES.

Printed in best style. Crown Octavo, Cloth-Bound. Price each Vol. Re. 1.

A HAND-BOOK OF
HINDU ASTROLOGY.
A KEY TO READ MAN'S DESTINY.

PAST, PRESENT AND FUTURE.

Reduced Price Re. 1/8.

HINDU METAPHYSICS.

BY M. N. DUTTA. M.A., M.R.A.S.

AN entirely new work—never published before. It gives in a lucid and clear way an exposition of the most important Metaphysical Problems such as the Nature of the Deity—the Relation of Man to God and Nature, the Three Universal Tendencies of Nature, the Yoga or Communion with God. Abstruse philosophical subjects have been written in such a simple language that even an ordinary student will be able to understand them. First class printing and paper—a credit to the Native Press. Price Rs. 2/4 per V. P. P.

HINDU RELIGIONS.

IT is a re-print of the learned work of that great scholar, Professor H. H. Wilson. It contains an account of the various religious sects that are found all over India. It is full of learned researches and correct informations, collected from numerous Sanskrit works. Price Rs. 2-8 only.

3, Furriapukur Street, P. O., Shambazar, Calcutta.